ராணி
முத்து
ஆர். மணிமாலா
உன்
நினைவே
போதுமடி
MITHRAVINTHA

...ட்டாம்பூச்சி

...க்ஸிகோ நாட்டில் பட்டாம்பூச்சிகளுக்கு தனி ...யம் உள்ளது.

– மு. பெரியசாமி.

...ரே பேச்சு

...யல் மேதை ஐசக் நியூட்டன் இங்கிலாந்து ... உறுப்பினராக இருந்தபோது, ஒரே ஒருமுறைதான் ...த்தில் பேசினார். அவர் பேசியது இதுதான். "காற்று ... தயவுசெய்து ஜன்னலைத் திறந்துவிடுங்கள்!"

– பா. வரதன், கலவை.

ஆர். மணிமாலா

உன் நினைவே போதுமடி

1

... உறங்கக் கொண்டிருந்த ஆதவன் இன்று எழுவானா என்ற சந்தேகம் வந்தது ரேணுகாவிற்கு. மார்கழி என்றும் பாராது இரவெல்லாம் கொட்டித் தீர்த்த மழை. விடியற்காலை, மூன்று மணிக்கு தான் ஓய்வெடுத்தது.

மணி ஆறாகியும் தேவையான வெளிச்சம் வரவில்லை.

பனி... பிரதேசம் முழுக்க கவ்விக்கொண்டிருந்தது.

வாசலில் நித்திய மல்லிப்பூக்களும், முருங்கை இலைகளும்

MITHRAVINTHA

...ட்டுத்தில.

ரேணுகா... அவைகளைப் பெருக்கி, குப்பைக் கூடையில் போட்டாள்.

மூன்று நாட்களாக நகராட்சி குப்பை வண்டி வரவில்லை. இன்றாவது வருவானா?' அந்தாளைய முதல் கவலை எழுந்தது.

வானத்தை அண்ணார்ந்து பார்த்தவள், மறுபடி மழை வருவதற்கான அத்தனை அறிகுறியும் தென்பட... போனால் போகட்டுமென்று நான்கு புள்ளிகள் வைத்து சின்னதாய் ஒரு கோலம் போட்டு விட்டு உள்ளே சென்றாள்.

பிரியா தன் அறைக் கதவை திறந்து வெளியே வந்தாள்.

ரேணுகாவைப் பார்த்ததும் நெற்றி சுருக்கினாள்.

"என்ன அத்தை... பனி எக்கச்சக்கமாய் கொட்டுது... உங்களை யாரு வாசல் பெருக்கி கோலம் போடச் சொன்னது? நான் செய்திருக்கமாட்டேனா?"

"நல்லா சனி பிடிச்ச தொண்டை வேற கட்டிக்கிட்டிருக்கு. நேத்தெல்லாம் காய்ச்சல் வேற... இருமி.. இருமி. இரவெல்லாம் தூங்கவே இல்லே தானே? என்ன அவசரம்னு எந்திரிச்சு வந்தே? போம்மா... போய் படு... நான் பார்த்துக்கிறேன்" என்றாள் பரிவாய், ரேணுகா.

"பனி காலத்துல சனி பிடிக்கிறதும், காய்ச்சல் வர்றதும் சகஜம் அத்தை! எனக்கு வயசிருக்கு... சமாளிச்சுக்குவேன். ஆனா நீங்க அப்படியில்லை ... அதை மறந்துடாதீங்க..."

"சீசீ... வீடா இது?" கலைந்த தலையும், உறக்கம் மிஞ்சியிருந்த கண்களுமாய் அதே அறையிலிருந்து வெளிப்பட்டான் முப்பது வயது உபேந்திரன்.

இரண்டு பெண்களின் கண்களிலும் மிரட்சி.

"என்ன உபேந்திரா?"

"பின்னே என்னம்மா? மத்த வீட்லேயும் இல்லே மாமியாரும், மருமகளும்! நீங்க மட்டும் என்ன வித்தியாசமா? இந்த வீட்ல இருக்கவே வெறுப்பா இருக்கு!"

"என்னாச்சுன்னு இப்படி பேசுறே?"

"ஒண்ணுமே ஆகலே... அதுதான் பிரச்சினையே..."

"........?!"

"ஒரு மாமியார்னா எப்படி இருக்கணும்? மருமக ஆறு மணிக்கு எந்திரிக்கிறாள்னா ... அதுக்கே வீடு அல்லோல கல்லோலப் படவேண்டாமா? நான் வாழ வந்தேனா, இந்த வீட்டுக்கு வடிச்சுக் கொட்ட வந்தேனான்னு இந்த 'தத்தி' பதிலுக்கு எகிற வேணாமா? அத விட்டுட்டு 'பாசமலர்' பாணியில் கொஞ்சிக் குலாவுறீங்க. எவன் இருப்பான் இந்த வீட்லே?" பெருமையாய் சலித்துக் கொண்டான்.

பிரியா கணவனை செல்லமாய் முறைக்க... ரேணுகா வாய்விட்டுச் சிரித்தாள்.

"அடப்பாவி... இதுக்கா இந்தப்போடு போட்டே? நான் என்னமோ, ஏதோன்னு பயந்து போயிட்டேன். நாங்க ஏண்டா சண்டைப் போடணும்? பிரியாவை நான் யாழினி மாதிரி இன்னொருப் பொண்ணாதான் பார்க்கிறேன். பெற்ற தாய் மாதிரி அவளும் என்னை பார்த்துக்கறா. அப்புறம் எப்படி எங்களுக்குள்ளே சண்டை வரும்?"

"அதாம்மா போர் அடிக்குது. அவனவன் இந்த பிரச்சினையினால ஆபீஸ்ல வேலையில கவனம் செலுத்த முடியாம புலம்பறான். எனக்கும் அந்தமாதிரி புலம்பணும் போலயிருக்கும்மா!"

"பைத்தியம் பிடிச்சிருக்கு உனக்கு... வேற ஒண்ணுமில்லே... சில்லுன்னு ஒரு 'பக்கெட்' தண்ணிய அவன் தலையில கொட்டு... அப்பதான் தெளியும்!"

"சூடா... ஒரு காப்பி..." ஓட்டலில் சொல்வது போல் குரல்

MITHRAVINTHA

கொடுத்து விட்டு, மறுபடி அறைக்குள் புகுந்து கொண்ட உபேந்திரனைப் பார்த்து... வாய் விட்டு சிரித்தனர் பெண்கள் இருவரும்.

"நான் போடுறேன்... நீ போ!"

"நானே போடுறேன் அத்தே... நீங்க போங்க!"

"சொன்னா கேக்கமாட்டியே ... சரி போடு..." என்றபடியே மூடியிருந்த இடதுப்பக்க அறையின் கதவில் கைவைத்தாள். அது திறந்து கொண்டது.

"யாழ்..." என்ற படியே எட்டிப் பார்த்தாள். தலைமுதல் கால்வரை 'பெட்ஷீட்'டை இழுத்துப் போர்த்தியிருந்தாள். ராத்திரியெல்லாம் கண்விழிச்சி என்னமோ எழுதிட்டிருந்தாளே பாவம், இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தூங்கட்டும்! ரேணுகா வெளியில் வந்தாள்.

"என்ன அத்தை... கடலை ஊறப்போட்டிருக்கீங்க? சப்பாத்திக் குருமாவா?"

"ஆமா பிரியா... யாழ் கேட்டா... அதான்!"

"இந்தாங்க காப்பி... யாழினிக்கும் தந்துடவா?"

"குடிச்சிட்டு எடுத்துக்கிறேன். அஞ்சு நிமிஷம் தூங்கட்டும்."

ரேணுகா காப்பி குடித்து முடித்து விட்டு தன் மகளுக்கு கப்பினை எடுத்துக் கொண்டு மறுபடி அந்த அறைக்குள் சென்றாள்.

"யாழ்... யாழினி... எந்திரி நேரமாச்சு பாரு!"

"......!"

"அப்புறம்... ஏம்மா என்னை எழுப்பலே... நேரமாச்சின்னு சண்டைக்கு ஓடுவே... எந்திரி... காப்பி தயார்!"

அசைவே இல்லை.

"போனா போகட்டும்னு கொஞ்ச நேரம் தூங்க விட்டா... இதென்ன கும்பகர்ண தூக்கம்? ராத்திரியெல்லாம் கண்ணுமுழிச்சு எழுதிட்டு எந்திரி யாழினி.

"கார்கால் குளிரும்... மார்கழிப் பனியும் கண்ணே உன் கைசேரக் கனியும்..."

பாடிக்கொண்டே அறைக்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தாள் யாழினி.

"அப்ப இது?" திகைப்புடன் படுக்கையை நோக்கினாள், ரேணுகா."

2

உள்ளே வந்த யாழினி சின்ன கைப்பையை கட்டிலில் வீசிவிட்டு, "அடடே... தயாராக காப்பியோட நிக்கறியே... தாங்க்ஸ்ம்மா" என்றபடி வாங்கிப் பருகியவளை ஆச்சரியமாய் பார்த்தாள் அம்மா.

யாழினியின் தலையும், கூடிதாரும் நனைந்திருந்தன.

"எங்கேருந்து வர்றே? ஏன் நனைஞ்சிருக்கே?"

"அம்மா... வெளியே போனேன்... வர்றப்ப மழை வந்துடுச்சி..."

"எப்ப வெளியே போனே?"

"இ... இப்பதான்... ஆறுமணி இருக்கும்..."

"பொய் சொல்லாதே... நான் தூக்கம் வராம நாலரை மணியிலேருந்தே முழிச்சிட்டுதான் இருந்தேன்!"

"சரி சரண்டர்! ஒருகாரியமா டோல்கேட் வரை போக வேண்டியிருந்தது. நாலு மணிக்கு போனேன்.. போதுமா விபரம்?

MITHRAVINTHA

"அடிப்பாவி பெண்ணே! ஊரு கெட்டுக் கிடக்கு... இந்த குளிர்ல, இருட்டுல தன்னந்தனியா போயிருக்கே! அதுவும் மழையில நனைஞ்சு..."

"விடும்மா... ஒரு பத்திரிகைக்காரிக்கு மழையும்,வெயிலும் தூசிம்மா. பேனாவைவிட பெரிய ஆயுதம் இந்த உலகத்திலே எதுவும் இல்லேம்மா... அச்சு...!" பெரிதாய் தும்மல் போட்டாள்.

"அசட்டு தைரியம்டி. உனக்கு குளிரே ஆகாது. இந்த அழகுல மழையில வேற நனைஞ்சிட்டு வந்திருக்கே... சூடா தண்ணி வச்சுத் தர்றேன் குளி. சாப்பிட்டுட்டு மாத்திரைப் போட்டுக்க..."

"சரி...சரி..."

அம்மா டம்ளர் எடுத்துக்கொண்டு வெளியேற... யாழினி ஈர உடைகளை கழற்றி விட்டு 'நைட்டி'க்கு மாறினாள்.

சற்று நேரத்தில் உபேந்திரன் அவள் அறைக்குள் வந்தான்.

எழுதிக்கொண்டிருந்த யாழினி நிமிர்ந்து புன்னகையுடன், "குட்மார்னிங்ண்ணா" என்றாள்.

"குட்மார்னிங்... கட்டுரை எழுதிட்டிருக்கியா?"

"முடிச்சிட்டேன்" பேனாவை மூடி வைத்தாள்.

"அம்மா வருத்தப்படுறாங்க யாழ்! நீ என்னை எழுப்பியிருந்தா நான் கூட துணைக்கு வந்திருப்பேன்ல?"

"இதிலே பயப்பட என்னண்ணா இருக்கு? டோல்கேட் பஸ் நிலையம் பக்கத்திலே... கஞ்சா விக்கிறதும், அதை போலீஸ்காரங்க... பணத்தை வாங்கிட்டு கண்டும் காணாம விடுறதும், பத்து பதினைஞ்சு பேர் ஒதுக்குப் புறமாய் போய் கஞ்சா புகைக்கிறதும் தொடருது. தகவல் வந்தது. இன்னைக்கும் ஒரு நம்பிக்கையான ஆள் மூலமா 'போன்' வந்தது... உடனே கிளம்பிட்டேன். நல்ல உட்கார்ந்து... யாருக்கும் தெரியாம நிறைய படங்களும் எடுத்தேன். இந்த வார 'நெத்தியடி'யிலே பரபரப்பா வரப்போகுது பாருங்க!"

"நல்ல விஷயம் தான் யாழ். உன் தைரியம் பெண்களுக்கு அவசியம் தான். ஆனா, எங்க பயமும் நியாயம் தானே!"

"இதுக்கு என்கிட்டே பதில் இல்லேண்ணா!"

அழகாய் சிரித்த யாழினி இருபத்தி மூன்று வயது நிரம்பிய... ஒப்பனை அவசியமற்ற அழகானப் பெண். தைரியமும், எழுத்துத் திறமையும், ஆர்வமும் மிக்கவள். பிரபல புலனாய்வுப் பத்திரிகையான "நெத்தியடி" இதழில் சிறப்பு நிருபராக பணியாற்றுகிறாள்.

அம்மா, அண்ணன், அண்ணி என்ற சின்னக் குடும்பத்தில் அப்பா இல்லாத குறையோடு அன்பைக் கொட்டி வளர்க்கப்பட்டாள்.

வழக்கம் போலவே அன்றும் ஆறு மணிக்கு விழிப்பு வந்துவிட்டது. சித்தார்த் சோம்பல் முறித்தபடி ஜன்னல் அருகே வந்து திரைச்சீலையை விலக்கிவிட்டான்.

கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை பரவியிருந்த இயற்கையின் விநோத அழகு உள்ளத்திற்கு புத்துணர்ச்சியைத் தந்தது.

பால் பொங்கி வழிந்ததுப் போல்... எங்கெங்கும் அப்பி இருந்தது உறைபனி. சில இடங்களில் மெல்ல நகர்ந்து விளையாட்டுக் காட்டியது.

இந்த முறை கொடைக்கானலில் பனிமழை அதிகம். வெளியே தலைகாட்ட முடியாமல் மக்கள் வீட்டுக்குள்ளேயே அடைந்து கிடந்தார்கள்.

ஆனால், சித்தார்த்துக்கு இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் 'ஜாகிங்' போவதென்றால் அத்தனை விருப்பம்.

பல்விளக்கி, முகம் கழுவி–'டிராக்ஷூட்' அணிந்து கொண்டான். கூடுதலாய் ஒரு ஸ்வெட்டரும்.

அறையைவிட்டு வெளியே வந்ததும் முத்து ஒரு தட்டில்

MITHRAVINTHA

கோப்பையுடன் வந்தான்.

"ஐயா...டீ..."

"ம்..."

குடிக்கலாமா, வேண்டாமா என யோசித்தவன் குளிருக்கு இதமாய், டீ தேவை என்பது போல் ஆவல் எழ– எடுத்துப் பருகினான்.

அவன் உடையைப் பார்த்து புரிந்து கொண்டவன்,

"ஐயா... ரோடெல்லாம் பனிக்கட்டி உறைஞ்சுக் கிடக்கு நம்ம பங்களா வாசல்லேயும் சின்ன கோபுரம் மாதிரி குவிஞ்சிருந்தது. மண்வெட்டியால அள்ளி சீர்படுத்தினேன். இந்த நிலையிலே நீங்க..." என்றான் அக்கறையாய்.

"எனக்கு ஒண்ணும் ஆகாது... மேனேஜர் வருவார்.... 'டிபன்' கொடுத்து உட்காரவை... எஸ்டேட்டுக்கு நானும் வர்றேன்னு சொல். செல்போனை இங்கேயே வச்சிட்டுப் போறேன். யாரும் தொந்தரவு பண்ண வேண்டாம். வர்றேன்"– கோப்பையை அவனிடம் நீட்டினான்.

அதற்கு மேல் முத்துவால் தடுக்க முடியவில்லை.

ஐம்பது வயது தாண்டிய வேலைக்காரன் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாய் சித்தார்த்தின் பங்களாவில் பணிபுரிகிறான்.

மூன்று ஏக்கர் பரப்பளவில் விஸ்தாரமான மாளிகை அது! தோட்டக்காரன் கந்தசாமி, வாட்ச்மேன் பீட்டர், பெருக்க, துடைக்க, துவைக்க அலமேலு, சமைக்க–பரிமாற , அவனை கவனித்துக் கொள்ள முத்து என்று நான்கு வேலையாட்களை மட்டும் அமர்த்திக் கொண்டான் சித்தார்த். சலசலவென ஆட்கள் நடமாடுவதை அவன் விரும்பவில்லை.

முப்பது ஏக்கரில் தேயிலை 'எஸ்டேட்' அங்கிருந்தது. அதை நிர்வாகம் பண்ணுகிற சாக்கில் இங்கேயே வந்து தங்கி விட்டான். காரணம் அவனுக்கு மலைப்பிரதேசமும், பசுமை சூழ்ந்த

இயற்கையும் மிகப் பிடித்தவை.

குளிர்காற்று முகத்தில் ஊசியாய் அறைந்தது. ரசித்தபடி தன் ஓட்டத்தை தொடங்கினான். இவனைத் தவிர வேறு யாரும் ஓட்டப் பயிற்சிக்கு வரவில்லை.

சாலையோர மரங்களில் இருந்து பேரிக்காய்களும், பிளம்ஸ் பழங்களும் சிதறிக் கிடந்தன.

யூகலிப்டஸ் மரங்கள் குளிரில் உறைந்து... நின்றிருந்தன.

'ஷூ'க்களால் பனிக்குவியல்களை சிதறியடித்தபடி ஓடிய போது ... பத்து வயது குறைந்தவனான் இருபத்தைந்து வயது சித்தார்த்.

அழகான, வளப்பமான இளைஞன். புன்னகை தேங்கியிருக்கும் முகம். வசீகரமான கண்கள், பயிற்சியால் உரமேறியிருந்த உடம்பு. கச்சிதமான, அடர்த்தியான மீசை, பார்த்தாலே... பணக்காரன் என்று அடித்து சத்தியம் பண்ணுவார்கள். காரணம், அவர்களுக்கே உரிய நறுமணம். அவனோடு பேசினாலே யாருக்குமே உற்சாகம் பற்றிக் கொள்ளும்.

ஏரிக்கரையோரம் நீர்ப்பரப்பே தெரியவில்லை. முழுக்கவே கனமான பனிப்போர்வைப் போர்த்தியிருந்தது. ஆசைதீர இரண்டு மணி நேரம் ஓடி முடித்தவன், களைப்புடன் பங்களா திரும்பிய போது மேனேஜர் வளவன் இவனுக்காக காத்திருந்தான். சித்தார்த்தை விட மூன்று வயதே பெரியவன்.

சில முக்கிய விஷயங்களை சொல்லி அவனை அனுப்பி விட்டு குளிக்கச் சென்றான்.

எல்லாம் முடித்து உடை அணிந்து உணவருந்த வந்து அமர்ந்தவன் முன் பணிவாக வந்து நின்றான் முத்து.

"ஐயா..."

"ம்..."

MITHRAVINTHA

"பெரிய முதலாளி நாலுமுறை 'போன்' பண்ணுனாங்கப்பா... வந்ததும் உங்களை போன் பண்ணச் சொன்னாருங்கப்பா!"

"போச்சு... நாளிச்சு எடுக்கப் போறார்..."

சொல்லி முடிக்குமுன்னே மறுபடி அலறியது தொலைபேசி. அலறிதான்!

3

"குட்மார்னிங்ப்பா!"

"குட்மார்னிங்... எங்கே போயிட்டே இவ்வளவு நேரமும்?"

"சும்மாதான்... வெளியே!"

"என்ன சித்து.. நாங்க யாரும் பக்கத்துல இல்லேங்கிற தைரியத்துல கொட்டுற பனியில 'ஜாகிங்' போறியா! உடம்பு என்னத்துக்கு ஆகும்?"

"அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லேப்பா... 'க்ளைமேட் நார்மலா' தான் இருக்கு..."

"தம்பி... நீ பேசறது சாதாரண அப்பாக்கிட்டே இல்லே... முதலமைச்சர்கிட்டே... ஞாபகமிருக்கட்டும். எந்தெந்த மாவட்டத்துல என்னென்ன நடக்குதுன்னு எல்லாமே தெரியும். சரி அதைவிடு... எஸ்டேட் எப்படி இருக்கு?"

"போன வருஷத்தை விடவும் வருமானம் அதிகம்ப்பா" என்றான் பெருமையாய்.

"ஆனாலும்... மனசுக்கு சந்தோஷம் இல்லே சித்து. டெல்லி, திருச்சி, மதுரை, சென்னைன்னு நமக்குன்னு ஏழெட்டு கம்பெனி இருக்கு. அதையெல்லாம் பொறுப்பாக கட்டிக்காப்பாத்துவேன்னு பார்த்தா... கொடைக்கானல் தான் பிடிச்சிருக்குன்னு எஸ்டேட்டை கட்டிக்கிட்டு அழுறே! அதனால தம்பி, மாமன், மச்சான்னு நிர்வாகத்தை சொந்தக்காரங்க கையில ஒப்படைக்க வேண்டியதா போச்சு. கண்ணுக்கு தெரிஞ்சே... நல்லா கொள்ளை அடிக்கிறானுங்க... தட்டிக்கேட்க முடியலே. நீ பொறுப்பை ஏத்துக்கிட்டா... எனக்கேன் இந்த சங்கடம்?"

முதலமைச்சர் பெருமாள் நம்பி தன் ஒரே மகன் சித்தார்த்திடம் புலம்பித் தீர்த்தார்.

"மனசுக்கு பிடிச்ச வேலையதானேப்பா செய்ய முடியும்? வந்து பாருங்க... பூச்சி பிடிக்க அழிஞ்சுப் போயிருந்த ம. எஸ்டேட்டை எவ்வளவு பசுமையா மாத்தி இருக்கேன்னு? சென்னையோட மாசு புகை, எரிக்கிற வெயில்னு எதுவுமில்லாம கொடைக்கானல் பனிச்சுன்னு சுத்தமா, அழகா இருக்குப்பா, பேசாம உங்க கம்பெனி எல்லாத்தையும் வித்துட்டு, இங்கே இன்னும் நிறைய எஸ்டேட் வாங்கிப் போடுங்க. நான் பார்த்துக்கமாட்டேன்னா சொல்றேன்?"

"உன்னை எப்படி வழிக்குக் கொண்டு வர்றதுன்னே புரியலே சித்து. என்னோட அரசியல் வாரிசா உன்னைக் கொண்டு வரணும்னு ஆசைப்படுறேன். ஆனா அடிமட்ட தொண்டனா மட்டுமே இருந்துட்டுப் போறேன்னு 'மீடியா' வெளிச்சத்துக்கே வரமாட்டேங்கிறே... உன்னை என்னதான் பண்ணுறது?"

"அரசியலா, எனக்கா.... ஆளை விடுங்கப்பா. நம்ம கம்பெனிகளை கூட பல்லைக் கடிச்சுக்கிட்டு பார்த்துக்கிடுவேன். ஆனா, உங்க பதவி நாற்காலி இருக்கே... ஐய்யோ... அதைவிட சிக்கலான இடம் வேற எதுவுமே இல்லே!" சிரிப்பும், இயல்புமாய் சொன்னான்.

"என்னமோ போ... உடம்பை பார்த்துக்க... உங்க அம்மா உன்னைப் பார்க்கணும்னு புலம்பறா... எப்ப வர்றே?"

"இங்கே அனுப்பி வைங்கப்பா... அம்மாவாவது கொஞ்ச நாள் நிம்மதியா இருக்கட்டும்."

"உனக்குத்தான் தெரியுமே... அவளுக்கு 'ஆஸ்துமா' பிரச்சினை...

MITHRAVINTHA

உன் ஊரெல்லாம் அவனுக்கு சரிப்பட்டு வராது.. நீ ஒரு இங்கே வரப்பாரு..."

"சரிப்பா... இந்த வாரத்துல வர்றேன்"

"ம்... வச்சிடுறேன்"

பெருமூச்சுவிட்டான் சித்தார்த்.

தொடர்ந்து மூன்று முறை மாநிலத்தை ஆண்ட முதல்வரின் மகன் இவன் என்றால் யாருமே வியப்பார்கள். காரணம், சித்தார்த்தின் எளிமை. ரொம்ப நானாக பள்ளி, கல்லூரியில் கூட தான் இன்னாரின் மகன் என்று தெரியப்படுத்திக் கொள்ளவே இல்லை. எப்படியோ விஷயம் கசிந்துவிட்டது.

பரபரப்பான வாழ்க்கையை வெறுத்தான் சித்தார்த்.

அவனுக்கு தமிழில் பிடிக்காத ஒரே வார்த்தை எதுவென்று கேட்டால் 'அரசியல்' என்று தான் சொல்லுவான். அவனைப் பொறுத்தவரை அப்பா ஏற்றிருக்கும் பதவி 'இரும்புக்கவசம்' என்பான்.

அவன் விருப்பங்கள் எளிமையானவை. பனிப்பிரதேசம், தென்றல் சுவாசகாற்று, கண்ணுக்கு எட்டும் தூரமெல்லாம் பசுமை, தனிமை. இதற்கடுத்து அவன் விரும்புவது இன்டர்நெட்டில் 'சாட்' செய்வது. அதில் பல நட்பு வட்டம் அவனுக்கு உண்டு. இளகிய மனம் படைத்தவன். தேடிப்போய் உதவும் பண்பு. அடுத்து பத்திரிக்கைகள் படிப்பது, கருத்தை கவர்கிற மாதிரி யாராவது எழுதி இருந்தால்... உடனடியாக பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கு 'போன்' செய்து பாராட்டிவிடுவான்... தான் யாரென்பதை மறைத்து!

காலை உணவை முடித்து, பின் காரை எடுத்துக் கொண்டு எஸ்டேட் நோக்கிச் சென்றான்.

போகிற வழியில்... ஒரு கடையில் பத்திரிகை போஸ்டரில் இருந்த வாசகம் கண்ணில் அறைந்தது.

பெருமாள் நம்பி ஆட்சியில் கண்களை மறைக்கும் கஞ்சா புகை.

கவனிக்குமா அரசு?

எஸ்டேட் தொழிலாளர்களுக்கு சில கட்டளைகளை பிறப்பித்து விட்டு காரில் வந்தமர்ந்த சித்தார்த், 'நெத்தியடி' இதழை எடுத்து நான்காவது முறையாகப் படித்தான்.

அவன் தந்தை ஆளும் அரசாங்கத்தை குற்றஞ்சாட்டி தைரியமாய், வலுவான வார்த்தை பிரயோகத்துடன், ஆழமான வீச்சுடன் கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது.

ஒரு வாசகனாய், நாட்டின் குடிமகனாய் தன்னை இருத்திக்கொண்டு படித்த போது – கஞ்சாவால் இளைஞர்கள் நெருப்பில் போட்ட காகிதமாய் சாம்பலாகிப் போகும் அவலத்தின் உண்மையை உணர்ந்த போது பகீரென்றிருந்தது.

கட்டுரையின் முடிவில் யாழினி என்ற பெயர் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது.

அந்தப் பெயரை இந்த இதழில் நிறையவே பார்த்திருக்கிறான்.

'அப்பாவிடம் சொல்லி இதற்கொரு நல்ல தீர்வு ஏற்பட வேண்டும்.'

நினைத்தவன், அடுத்து 'நெத்தியடி' பத்திரிக்கைக்கு 'போன்' பண்ணினான்.

உதவி ஆசிரியர் எடுத்தார்.

"இந்தவாரம் யாழினி மேடம் எழுதியிருந்த கட்டுரை படிச்சேங்க. ரொம்ப அற்புதமாக இருந்தது. என்று விளக்கமாய் நிறைய குறிப்பிட்டு பாராட்டியவன்– கடைசியில், "என் வாழ்த்துகளை யாழினி மேடம்கிட்டே சொல்லிடுங்க சார்" என்றான்.

"மேடம் இங்கே தான் இருக்காங்க... பேசுறீங்களா?"

MITHRAVINTHA

"பரவாயில்லே... நீங்களே சொல்லிடுங்க"

"உங்க பேரு?"

"வரதராஜன்" என்றான் சித்தார்த்.

அடுத்த இரண்டு நாட்களில் அம்மா பார்வதத்தின் வற்புறுத்தல் தாங்காமல் சென்னை வந்திருந்தான்.

டெல்லி அரசின் உயர்தர பாதுகாப்பு, உதவியாளர்கள், அமைச்சர்கள், ஆந்திர பிரதேசத்தின் முக்கிய அரசியல் புள்ளிகள் என்று வெள்ளை உடை தரித்த, மனிதர்களின் கூட்டம் வீடு முழுக்க நிரம்பியிருந்தது.

விஸ்தாரமான அறை! நூறுபேர் வரை அமரலாம். வீட்டிற்கு வரும் பிரபலங்களை பெருமாள் நம்பி அங்கே வைத்து தான் சந்திப்பார்.

மேல்மாடி 'பால்கனி'யில் இருந்து பார்த்தால்... கீழே நடப்பதை தெளிவாய் பார்க்கலாம்.

அங்கே நின்றிருந்த சித்தார்த்தை பார்த்து அமைச்சர் பெருமக்கள் கைகூப்பி வணங்கினர்.

பதிலுக்கு சங்கடத்துடன் கும்பிட்டவன் நகர்ந்து போன போது... அவன் தோளில் ஒரு கை வந்து விழுந்தது.

4

அப்பா!

"என்ன சித்து இங்கே நின்னுக்கிட்டிருக்கே?"

"சும்மாதாம்ப்பா..."

"உள்ளே வா..."

அறைக்குச் சென்று அமர்ந்தனர்.

"சாப்பிட்டியா சித்து?"

"இல்லேப்பா... உங்களுக்காகதான் காத்திருந்தேன்."

"அட..... அதுக்கெல்லாம் ஏது நேரம்? பார்த்தேயில்லே... எவ்வளவு பேர் காத்துக்கிட்டிருக்காங்க!"

"இருக்கட்டும்ப்பா... அதுக்காக சாப்பிடாம போய் சந்திப்பீங்களா? நான் விடமாட்டேன்... நீங்க சாப்பிடாம போகக்கூடாது."

"இப்படி என்னை 'கன்ட்ரோல்' பண்ண எனக்கும் ஒரு ஆள் வேணும் சித்து. உங்க அம்மாவால என்னை எதிர்த்து ஒரு வார்த்தைப் பேச தைரியம் வராது. நீ சொல்லு, கேக்கறேன்... இங்கேயே இருந்துடேன் சித்து!"

"எனக்கு இந்த ஊர் பிடிக்கலேப்பா!"

"வளர்ந்ததும் இந்தப் பிள்ளைங்களுக்கு மனசு மாறிடுது. தன்னிச்சையா முடிவெடுக்கிறாங்க. நீ சின்ன வயசுல உங்க அம்மாகிட்டே இருந்ததை விட என்கிட்டே இருந்த நேரம்தான் அதிகம். அவ்ளோ பாசம், உனக்கு. இப்ப எல்லாம் மறந்துட்டியா?"

"என்னப்பா நீங்க?"

"என்மேல காலைத் தூக்கிப் போட்டாத்தான் உனக்கு தூக்கம் வரும். இப்ப என் சுமையை உன்கிட்ட கொடுக்கணும்னு நினைக்கிறேன். சுமக்கமாட்டேங்கறியே சித்து"

"என்ன சொல்றீங்க... புரியலேப்பா!"

"இங்கே எதுவும் சரியில்லே சித்து. தொழில் ஆகட்டும், அரசியலா ஆகட்டும்... சில ஆட்களால குளறுபடி நடக்குது. எனக்கு கெட்டப் பேர் வருது. உன்னைத் தவிர வேறு யாரையும் நம்ப முடியலே சித்து... இளமாறனைத் தவிர, நீ என் கூடவே இருந்துடு. இன்னும் ஒரு வருஷத்துல தேர்தல் வரப்போகுது... உன்னை..."

MITHRAVINTHA

"பின்னப்பா... வேற பேசலாமே! எனக்கு விருப்பம் இல்லாத விஷயங்களை கட்டாயப்படுத்தாதீங்க. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் காரணமா, ஒரு வேளை நம்ம தொழில் பொறுப்புகளை கூட ஏத்துக்கலாம். ஆனா, அரசியல்? நோ...சான்ஸ்!" அழுத்தமாய் உச்சரித்தான்.

யாழினி தன் அம்மா, அண்ணன், அண்ணியுடன் ஹாலில் அமர்ந்து ஆடுபுலி ஆட்டம் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

"நீங்க விளையாடுங்களேன்... என்னை ஏம்ப்பா இழுக்கிறீங்க! இடுப்பு வலி வேற ... உட்காரமுடியல..." ரேணுகா முகம் சுளித்தாள்.

"உஷ்... பாதி ஆட்டத்துல... தோத்துடப் போறோம்ங்கற பயத்துல கழட்டிக்கிட்டு ஓடலாம்னு பார்க்கிறியா? ஒழுங்கா உக்காரு."

"வயசான காலத்துல ஏண்டி என் உயிரை வாங்கறே! ஒரு நாள் ஓய்வு கிடைச்சாப் போதுமே... எங்க சின்னடெல்லாம் உன்கையிலே மாட்டிக்கும்."

"எனக்குக் கூட தலைவலிக்குது" என்றாள் பிரியா.

"அதானே பார்த்தேன். மாமியார் வாய் திறந்துட்டாங்க. இன்னும் மருமக திறக்கலியேன்னு பார்த்தேன்."

"நிஜமாத்தான் யாழினி... தலைவலிக்குது"

"யாழினி எழுதிய சிறுகதையைப் படிச்சிட்டியா என்ன?" என்றான் தன் பங்கிற்கு உபேந்திரன்.

சொன்னதன் அர்த்தம் புரிந்து மற்ற இருவரும் சிரிக்க ... யாழினி அண்ணனை முறைத்தாள்.

"இப்பல்லாம் படுத்தா சட்டுன்னு தூக்கம் வர்றதில்லே உபேந்திரா... டாக்டர்கிட்டே போகணும்."

"அப்படின்னா... உன் பொண்ணு நாவல் எழுதணும்னு

ஆசைப்பட்டு பாதி எழுதி வச்சிருக்காளே ... அதை படி... வேற மருந்தே வேணாம்!"

"நான் இந்த ஆட்டத்துக்கே வரலே..." யாழினி கோபமாய் ஆட்டத்தைக் கலைத்தாள்.

"நன்றி யாழினி... எப்படிடா தப்பிக்கிறதுன்னு நினைச்சேன்... நீயே இதுக்கு ஒரு முடிவுக் கட்டிட்டே... பிரியா 'சூப்பரா' ஒரு டீ போடு... நிஜமாகவே எனக்கு தலைவலிக்குது!" உபேந்திரன் விட்டால் போதும் என்று அந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து விட்டான்.

யாழினி கோபித்துக் கொண்டு தன் அறைக்குச் சென்று விட... ரேணுகா, "பாவம் கோவிச்சுக்கிட்டாப்போல... சமாதானப்படுத்து உபேந்திரா!" என்றாள்.

"அய்யோ நான் மாட்டேன்ம்மா... இதுதான் சாக்குன்னு இழுத்துப் பிடிச்சு உக்கார வச்சு 'செஸ்' விளையாட கூப்பிடுவா! என்னைக்கோ ஒருநாள் கிடைக்கிற ஓய்வை... நல்ல நிம்மதியா தூங்கி எழுந்திரிக்காம... சின்னப்பிள்ளையாட்டம் 'செஸ்' விளையாடலாம், கேரம் விளையாடலாம், ஆடு புலி ஆட்டம் விளையாடலாம்னு தொல்லை பண்ணுறது. விட்டா, பாண்டி விளையாடலாம்னு கூட சொல்லுவா போல..." உபேந்திரன் செல்லமாய் அலுத்துக் கொண்டான்.

"இந்த வீட்டு சோம்பேறிகளை இனி எதுக்காகவும் விளையாட கூப்பிடமாட்டேன்... போதுமா?" சொல்லிவிட்டு படீரென்று கதவைச் சாத்திக் கொண்டாள் யாழினி.

உபேந்திரன் வாய்விட்டு சிரித்தான். "பிரபலமான பத்திரிகை நிருபர் மாதிரியா நடந்துக்கறா? பத்து வயசு குழந்தை மாதிரி கோவிச்சுக்கிறா பாரு!"

ரேணுகா மகனின் அருகில் வந்தாள். அவள் முகத்தில் கவலை ரேகைகள்.

"உங்க அப்பாவுக்கு யாழினின்னா உயிர். இவளும் அவர்கிட்டே

MITHRAVINTHA

தான் ஒட்டிக்குவா. உங்க அப்பா போய்விட்ட பிறகு இவ ரொம்ப உடைஞ்சுட்டா. அவரின் இழப்பை மறக்கத்தான், பத்திரிகை கதை எழுதறதுன்னு தன் கவனத்தை திசை திருப்பிக்கிறா. வீட்ல நம்மளையும் சந்தோஷப்படுத்தணும்னு இப்படி விளையாடிக்கிட்டு இருக்கான்னு தோணுது."

"தெரியும்மா... அவ மனசு எனக்கும் தெரியுது. கவலைப்படாதே. அவ கோபத்தைப் போக்கறதுக்கு எனக்கு வழி தெரியும்."

'செஸ்போர்டை' எடுத்துக் கொண்டு யாழினியின் அறை நோக்கிச் சென்றான்.

பெருமான்நம்பி பார்த்து முடித்த கோப்பினை தன் உதவியாளரிடம் கொடுத்து, "பத்திரமா வச்சிடுப்பா... நாளைக்கு சட்டசபைக்கு எடுத்துட்டுப் போகணும்." என்றார்.

முண்டாக பனியனும், லுங்கியும் அணிந்த சாதாரண மனிதராக இருந்தார்.

"மணி பத்தாயிடுச்சு... தூக்கம் வரலியா, உங்களுக்கு சகதர்மிணி கவலையாய் கேட்டாள்.

"இன்னும் அரைமணிநேரமாகும்... நீ போய் படு!"

"அண்ணே!" கணபதி பவ்வியமாய் வந்து நின்றான்.

"என்னய்யா இந்த நேரத்துலே! இன்னும் வீட்டுக்குப் போகலே?"

"இல்லேண்ணா... முக்கியமான விஷயம் பேசணும். அதான்... கட்சி ஆளுங்க போகிற வரைக்கும் காத்திருந்தேன்!"

"என்ன விஷயம்?"

"நா...ன்... ஏற்கெனவே சொல்லி இருந்தேனே... அந்த 'காண்டிராக்ட்' விஷயமா..."

"ஆமா... அந்த ரசாயன தொழிற்சாலை விஷயம் தானே! அதுக்கென்ன இப்ப... நான் தான் அந்த பைலை 'குளோஸ்'

பண்ணிட சொல்லிட்டனே..."

"இல்லேண்ணா... 'பார்ட்டி' நமக்கு தெரிஞ்சவர்தான் அம்பது கோடி தர்றேங்கிறார்."

"கணபதி... போதும்...! நாம ரெண்டு தப்பைப் பண்ணினா, அதை இருநூறா திரிச்சி சொல்றான் எதிர்கட்சிக்காரன். உன் பேச்சைக் கேட்டு கையெழுத்து போட்ட அத்தனை விஷயமும் எனக்கு எதிரா திரும்பி இருக்கு. இந்தத் தொழிற்சாலையால ஒரு கிராமமே பாதிக்கிற அபாயம் இருக்கு. போதும்ய்யா... மக்களுக்கு நல்லது பண்ணலேன்னாலும், இனி கெட்டதாவது பண்ணாம இருப்போம். சம்பாதிச்ச பணம் போதும். ஒழுங்கா நிர்வாகத்தை மட்டும் கவனி. கட்சி விஷயங்கள்ல தலையிடாதே. நேரத்துக்கு வீடு போய் சேரு... கிளம்பு!" நிதானமாய், தெளிவாய் சொன்னார்.

கணபதியின் முகம் கூம்பியது.

5

"இன்னும் ஒரு இட்லி சாப்பிடுங்க..."

தட்டில் வைக்க முற்பட்ட பார்வதத்தைத் தடுத்தார் பெருமான் நம்பி.

"போதும்... 'சூப்' மட்டும் ஊடு!"

"ரெண்டு இட்லி போதுமா? சின்னக் குழந்தை மாதிரி சாப்பிட்டா உடம்பு என்னத்துக்கு ஆகும்?"

"டாக்டர் சொன்னபடிதான் சாப்பிடுறேன். வாய்க்கு கவையா சாப்பிடுற அளவுக்கு மனசு நிம்மதியா இல்லையே பார்வதம்? கணபதியோட நடவடிக்கையே சரியில்லை. கட்சிப் பேரையே கெடுத்துட்டிருக்கான். என் பேரை பயன்படுத்தி பல தொழிலதிபர்களிடம் இருந்து பணம் வாங்கிக்கிட்டு, மந்திரிங்க

MITHRAVINTHA

MITHRAVINTHA

பிள்ளைகளிடத்தில் மகுடிக்கு மயங்கிய பாம்பு.

"அப்பா... உங்க மனசு எனக்குப் புரியுது. ஆனா, எனக்கு சின்ன வயசிலேருந்தே சென்னையோட வெப்பமும், அதற்கு சமமான அரசியலும் பிடிக்கலே. டென்ஷனான இந்தத்துறை-தனி மனிதனின் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுகிற பதவி... ம்...ம்... கொஞ்சமும் விருப்பமில்லேப்பா! என்னமோ... கொடைக்கானலை ரொம்ப பிடிச்சுப்போச்சு. கடும் பனியில தேயிலைச் செடிகள் கருகும் போது, மனசு உருகிப் போகுது. அந்தப் பசுமையோடு ஒன்றிப்போயிட்டேன்ப்பா! அதுங்க கிட்டே இருந்து என்னை அவ்வளவு லேசில பிரிச்சிட முடியும்னுதோணலே!"

"உனக்கு கல்யாணம் ஆயிட்டா?" கொக்கிப் போட்டார் பெருமான்நம்பி.

"அதுக்கென்னப்பா அவசரம் இப்ப?"

"சின்னப்பையன்னு நினைப்பா, உனக்கு? பொண்ணுப் பார்த்தாச்சு. பெங்களூர்ல கம்ப்யூட்டர் நிறுவனம் நடத்திட்டு வர்ற செல்வராகவனைத் தெரியும்தானே?"

"ம்... தெரியுமே..."

"அவரோட ஒரே பொண்ணு ரம்யாவை?"

"புரிஞ்சு போச்சு... நீங்க என்ன சொல்லப் போறீங்கன்னு நல்லாவே புரிஞ்சுப்போச்சு... கல்யாண விஷயம்தானே? வேணாம்ப்பா... இப்ப வேணாம்."

"என்ன சித்தார்த்... குண்டை தூக்கிப் போடுறே? கல்யாணம் வேணாங்கறே!" பெருமான் நம்பி அதிர்ந்தார்.

"ஐயோ அப்பா... நான் எந்த குண்டும் தூக்கிப் போடலே! இப்ப வேணாம்னு தான் சொன்னேன். எப்பவும் கல்யாணம் வேணாம்னு சொல்லலையே!"

"அதான் ஏன்? யாரையாவது 'லவ்' பண்ணுறியா?"

"பயப்படாதீங்கப்பா... அப்படியெல்லாம் சங்கடப்படுத்தற

MITHRAVINTHA

அளவுக்கு எந்தப் பொண்ணும் இதுவரை என் கண்ணுல படலே. மனுஷனோட வாழ்க்கையிலே ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் அனுபவிச்சு வாழணும்ங்கறது என் திட்டம். குழந்தைப் பருவம், பள்ளிப் பருவம், கல்லூரிப் பருவம் எல்லாத்தையும் குறையில்லாம வாழ்ந்து பார்த்துட்டேன். இப்ப பிரமச்சாரி வாழ்க்கை. இன்னொருத்தியோட கடைசிவரை வாழ்க்கையை பகிர்ந்துக்கறதுக்கு முன்னாடி... இனி கிடைக்கவே கிடைக்காத தனிமையை இன்னும் கொஞ்ச நாள் அனுபவிக்கணும்னு ஆசைப்படறேன்ப்பா... வேறொண்ணுமில்லே!"

"என்ன பர்வதம்... இவன் சொல்றதெல்லாம் வித்தியாசமா இருக்கு! சரி, செல்வராகவன் கிட்டே என்ன சொல்லட்டும்? நீயே சொல்லு!"

"குறைஞ்சது ஒரு வருஷம் இந்தப் பேச்சையே எடுக்க வேணாம்னு சொல்லிடுங்க!" சிரித்தான் சித்தார்த்.

"ஒரு வருஷமா" பெருமாள்தம்பி வாய்பிளந்தார்.

"தம்பி நேரமாச்சு... ஏர்போர்ட்டுக்கு கிளம்பணும்"

மேனேஜர் நினைவுப் படுத்தினார்.

"சரி... சரி... பேசிக்கிட்டிருந்ததுலே நேரம் போறது தெரியலே... கிளம்பு... டிரைவரை கவனமாக காரை ஓட்டச் சொல்லு... 'செக்யூரிட்டி' எல்லாம் தயாரா இருக்காங்களா?"

"அவங்களெல்லாம் எதுக்குப்பா?"

"உனக்குப் புரியாது சித்தார்த்! கிளம்பு... ம்..."

"வர்றேன்ப்பா... வர்றேன்ம்மா!" விடைபெற்றான்.

காரில் ஏறி விமான நிலையம் கிளம்பிய போது... பின்னால் 'கான்வாய்' வீரர்களுடன் இரண்டு காரும் தொடர்ந்தன.

அலுப்பாய் இருந்தது சித்தார்த்திற்கு! அந்தப் பந்தா... அவனுக்கு கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. தனியே 'பைக்'கில் புயல் மாதிரி பறக்கவேண்டுமென்றால் கொள்ளைப் பிரியம். ஆனால்

இங்கு எல்லாவற்றிற்கும் தடை...! சுதந்திர மற்ற அந்தக் காற்றை சுவாசிக்கவே சிரமமாகவே இருந்தது.

கார் ஓரிடத்தில் சிக்னலுக்காக நின்றது.

எதேச்சையாக இடப்பக்கம் திரும்பிய சித்தார்த் அதிர்ந்தான்.

6

"ராஸ்கல்... எவ்வளவு தைரியமிருந்தா இப்படியொரு காரியம் பண்ணுவே! என்னடா வயசு உனக்கு? காலா காலத்துல கல்யாணம் ஆகியிருந்தா, இந்நேரம் உனக்கு பொண்ணு பிறந்திருக்கும். 'ஈவ் டீசிங்' பண்ணுறியா? நட...ம்... நட... ஸ்டேஷனுக்கு!"

சித்தார்த் கார் கண்ணாடியை சற்றே இறக்கி, அந்தக் காட்சியைக் கண்டான்.

இளம் பெண்ணொருத்தி, முப்பதைந்து வயதிற்கு மேற்பட்ட ஒரு ஆணின் சட்டையை கொத்தாகப்பற்றி– காய்ச்சிக் கொண்டிருக்க... அவன் முகத்திலோ மிரட்சியும், பயமும், கூட்டம் சேர்ந்து அவனை நொறுக்கி விட்டால்?

அருகில் சீருடை அணிந்த சிறுமியொருத்தி... அநேகமாய் பத்தாவது படிக்கலாம்.... அழுது கொண்டிருந்தாள். அந்தச் சிறுமியிடம் ஏதோ சில்மிஷம் பண்ணியிருக்கிறான் ராஸ்கல்.

யாரும் எதிர்பாராத ஒரு விநாடியில் அந்த ஆண் அந்தப் பெண்ணை உதறிவிட்டு பாய்ச்சலாய் பக்கத்து சந்தில் ஓடி மறைந்து போனான்.

சிறிது தூரம் அவன் பின்னாலேயே ஓடி... காணாமல் மூச்சிரைத்தவளை... அப்போது தான் தெளிவாகப் பார்த்தான்.

அழகான விழிகளில் கோபம் கொப்புளித்தது. நேரான

MITHRAVINTHA

நாசியின் நுனி பிறுபிறுத்தது. கொஞ்சத் தூண்டும் செல்லமான கோபம்.

'கிளக்!' கிடைத்து கார் நகர்ந்தது.

சித்தார்த் மறுபடி திரும்பி அவனைப் பார்த்தான்.

'டிக்கட்' முன்பதிவு செய்யப்பட்டதற்கான ரசீதை வாங்கிய உபேந்திரனின் தோளில் ஒரு கைவந்து விழுந்தது.

திடுக்கிட்டலோடு திரும்பியவன் முகம் மலர்ந்தது.

"ஏய்... சுரேஷ்... என்ன இங்கே?"

"ஊர்லேருந்து வந்த அத்தையை ரெயில்லேத்தி அனுப்பி வச்சிட்டு வந்தேன். என்ன, வெளியூரா?"

"ஆமான்டா"

"என்ன ரெண்டாவது தேதிலயா?"

"அதெல்லாம் இல்லேப்பா... புனேவுல விவசாயா யாழினி அடுத்த வாரம் கொடைக்கானல் போகணுமாம். நீங்களும் வந்தாதான் ஆச்சுன்னு ஒரே பிடிவாதம். அம்மாவுக்கு 'வீஸிங்' பிரச்சனை. பனி ஆகாது. அவங்க வரலே. நானும், பிரியாவும் கூட்டிப்போறோம். நீ வீட்டுப் பக்கம் வாரதில்லே... என்ன பிஸியா?"

"எங்கேடா... ஆபீஸ் முடிஞ்ச நேரத்துக்கு இப்பல்லாம் வீடு வந்து சேர முடியுதா? ஏகப்பட்ட வாகன நெரிசல் எந்திரம் மாதிரி ஓடிகிட்டிருக்கு வாழ்க்கை. கவலையே இல்லாத காலம்னா... நாம காலேஜ்ல படிச்சிட்டிருந்த நேரம்தான். ஒருநாள் வரணும்... யாழினிக்காகவே! அவளோட படைப்புகளை எல்லாம் படிச்சிட்டு வர்றேன். எழுத்துல என்ன கூர்மை. ஆழம். அப்பப்பா... பின்றாப்பா! ஆணுங்களோட எண்ணங்களை தைரியமா எழுதற ஒரே பெண் நிருபர் இப்போதைக்கு யாழினிதான்"

"நிஜம்தான்... கதையெல்லாம் கூட நல்லா எழுதறா. பெருமைதான், ஆனா பயமாகவும் இருக்கு. கட்சிக்காரங்களால

அவளுக்கு எந்த ஆபத்தும் வந்துடக்கூடாதில்லையா?"

"ஏன்டா பயப்படுறே? கத்திக்கு பயப்படாதவன் கூட பேனாவுக்கு பயப்படணும். யாழினிக்கு ஒண்ணும் ஆகாது. தப்பு செய்யறவங்கதான் அவளைப் பார்த்து பயப்படணும்!"

"சரிடா நேரமாயிடுச்சு... நான் கிளம்புறேன். அவசியம் வீட்டுக்கு வா!"

"அடுத்த வாரம் கண்டிப்பா வர்றேன்!"

விடைபெற்றுக் கிளம்பினான் உபேந்திரன்.

"உஸ்... அப்பப்பா... என்னா குளிரு... நூறு வருஷத்திய மார்கழி மாசத்தை ஒரே இடத்துல சேமிச்சு வச்ச கிடங்கு மாதிரியில்லே குளிருது இந்த ஊரு. பிரியா, கம்பளி ஸ்வெட்டரை மீறி கிச்சு கிச்சு மூட்டிய குளிரில் சிலிர்த்தபடி சொன்னாள்.

"அட... அண்ணியும் கவித்துவமா பேசுறாங்களே..."

"கூட நான் இருக்கேன்ல... அதான் உனக்கு குளிருது..." கண்ணடித்து சிரித்தான் உபேந்திரன்.

"பேச்சைப் பாரு... சூழ்நிலைத் தெரியாம..." செல்லமாய் கோபித்தவள், ஓரக்கண்ணால் யாழினியைப் பார்த்து முகம் சிவந்தாள்.

யாழினி அதை கண்டு கொள்ளாமல் சிரிப்பை வாய்க்குள் மென்றபடி மெல்ல ஓடிக்கொண்டிருந்தாள்.

வெண்ணிற புகையுடன் பனிக்காற்று அவர்கள் மேல் மோதியது.

யாழினி கனமான ஸ்வெட்டரை சுடிதாரின் மேல் அணிந்திருந்தாள். மற்ற இருவரும் கூடுதலாய் குல்லா அணிந்திருந்தனர்.

"வாய் பெருசாயிடுச்சு பிரியா... வரவர ரொம்ப பேசுறே."

MITHRAVINTHA

"பேச வைக்கிறீங்க!"

"இதுக்கு தான் பெரியவங்க சொன்னாங்க... சும்மா இருக்கிற பொண்ணை விட, கம்முனு இருக்கிற பொண்ணுதான் வாழ்க்கைக்கு நல்லதுன்னு. நான் கேட்டேனா?"

"எந்த ஊர் பெரியவங்க சொன்னாங்க இந்தத் தத்துவத்தை! அந்தப் பாழாப்போன கோபி அனுப்புற எஸ்.எம்.எஸ். தானே இதுவும்!"

"அடிப்பாவி... என் செல்போனை எடுத்து ஆராய்கிறியா?"

"உஷ்... வயசுப் பொண்ணு கூட இருக்காளேங்கிற கூச்சம் கொஞ்சம் கூட இல்லாம... ரொமான்ஸா? சென்சார்... சென்சார்..." யாழினி கூச்சத்துடன் குரலிட்டாள்.

"சும்மா ஜாலிக்காக... சரி அதைவிடு. கொடைக்கானலுக்கு கூப்பிட்டே... வந்தோம். ஆனா, ரோடெல்லாம் பனி உறைஞ்சு கிடக்கு. இந்தச் சூழ்நிலையிலேயும் 'ஜாகிங்' போயே ஆகணும்னு ஏன் யாழினி எங்க உயிரை எடுக்கிறே? அறைக்குள்ளேயே இருந்தாலாவது பொழுது போயிடும். இப்படி குளிருல நாடிநரம்பெல்லாம் நடுங்க வச்சிட்டியே!"

"சில விஷயங்கள் கஷ்டமாக தெரியும். ஆனா எளிதா அனுபவிக்க முடியாது. பனித்துகள்கள் இடையே கால்கள் புதைய நடக்கறது எத்தனை சிலிர்ப்பான அனுபவம்?"

அவர்கள் பின்னே ஓர் இளைஞனும் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் வேறு யாருமல்ல... சித்தார்த் தான்.

தன்னைப் போலவே மூன்று பேர் இந்த கடுங்குளிரில் ஓடிக் கொண்டிருந்ததை பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டவன் யாழினியின் முகத்தைப் பார்த்து இன்னும் ஆச்சரியமானான்.

"இவன் தானே... அன்று ரோட்டில் ஒரு வாலிபனை அடித்தவன்?"

அவர்களை நோக்கி வேகமாய் ஓடினான்.

"நீ எல்லாத்திலேயும் வித்தியாசம் தான்... யாழினி. உன் போல இருக்கிற 'டாட் காமு'க்கு வர்ற பொதுப்பிரச்சினைகளை வச்சு... இந்த அரசியல்வாதிகளை ஆட்டிப்படைக்கிறே. 'நெத்தியடி' இதழ்... உன்னால அனல் தெறிக்குது. இப்பப்பாரு... முதலமைச்சரோட பையன் இந்த ஊர்ல இருக்கான்னு தெரிஞ்சு, பினாமி போல இன்னும் என்னென்ன சொத்தெல்லாம் சேர்த்து வச்சிருக்காங்க... பையன் மப்புல எப்படியெல்லாம் கொட்டம் அடிக்கிறான்னு புலனாய்வு பண்ணி பத்திரிகையில வெளிச்சம் போட்டு காட்டணும்னு வந்தே... உருப்படியான தகவல் கிடைச்சதா?"

"ஊகூம்... ரெண்டு நாளா அலையறேன். நேத்து பங்களாக்குள்ளேயே போய் படம் கூட எடுத்துட்டு வந்தேன். ஆனா ஆதாரப்பூர்வமாக எந்த விஷயமும் கிடைக்கலே... பார்ப்போம்!"

"பங்களாக்குள்ளேயே போனியா? யாரும் பார்க்கலியா உன்னை?"

"ஒரு பத்திரிக்கைகாரி நினைச்சா... புகைக்குள்ளேயும் போய் தகவல் சேகரிப்பா. அதெல்லாம் தொழில் ரகசியம். இன்னைக்கு எப்படியாவது அந்தச் சித்தார்த்தை பார்த்தே தீருவேன்!"

பின்னால் வந்து கொண்டிருந்த சித்தார்த்தின் கால்கள் பின்னி... நின்றன.

வியப்பின் உச்சியில் இருந்தான், அவன்.

7

நினைக்க நினைக்க ஆச்சர்யம் கூடிக் கொண்டே போனது.

தீ மூட்டியிருந்த கணப்பின் முன் அமர்ந்திருந்த சித்தார்த்தின் உதட்டில் சிறுபுன்னகை தெளிந்தது... அவளை நினைத்த மாத்திரத்தில்!

MITHRAVINTHA

...வு தைரியம்? என் வீட்டிலேயே, எனக்கே தெரியா...
என்னை வேவு பார்க்க வந்திருக்கிறான். யாழினி! பெயர்...
இசைக் கருவியைப் போன்று இனிமை. சம்பந்தமே இ...
தைரியமும், துணிச்சலும்! அன்று என்னடா என்...
ரோட்டில் ஒருவனை கொத்தாகப் பற்றி துவம்சம் பண்ணி...
பத்திரிகையில் பலர் முகத்திரையை கிழித்துக் கொண்டிருந்...
இவன் எழுத்தைப் பாராட்டி 'போன்' பண்ணியது நான்...
என்று அறியாமலே என்னைப் பற்றி எழுத இங்கு வந்திருக்கி...
அவனிடம் பேசுவதற்குள் சுதாரித்துக் கொண்டேன்.'

'யா...ழி...னி!' உள்ளம் உச்சரித்துப் பார்த்தது. உடலெங்...
குளிர்காற்று நீவி விட்டு... இதமாக்கியது.

'உனக்கும் என்னைப் போலவே 'சாட்டிங்' பண்ணும் பழக்...
இருக்கிறதா? பார்த்துக் கொள்கிறேன் உன்னை'

பத்து நாட்கள் கடந்தன.

குளிர்பிரதேசத்தில் வசித்து வந்த சித்தார்த்திற்கு காலத்திற்...
மறக்க முடியாதபடி நெருப்புக் கோளமாய் ஒரு தகவல் வந்...

பெருமாள்நம்பி பயணித்த விமானத்தைக் கடத்திய சில...
அவரை சுட்டுக் கொன்று விடுகின்றனர்.

துடிதுடித்து போனான் சித்தார்த்.

நாடே கொந்தளிக்கிறது. கடைகள் சூறையாடப்பட்ட...
பேருந்துகள் எரிக்கப்பட்டன. இந்த களேபரத்தில் பொது மக்...
முப்பது பேர் பலியாகினர்.

சித்தார்த் தன் துக்கத்தின் நடுவே... கட்சித் தொண்டர்க...
அமைதி காக்கும்படி அறிக்கை விடுத்தான்.

அவனைப் பெற்றவன் கந்தல் துணியாய்... நம்ப முடியா...
தாக்கத்தில் நைந்து கிடந்தான். எப்போதும் அரைகுறை...
உணர்வு.

கட்சியின் எதிர்காலம் குறித்த விவாதங்கள். பல வித முடிவுகள்.

சித்தார்த் உடைந்து போயிருந்தான்.

எதற்காக அப்பாவை இப்படி அநியாயமாக கொல்ல வேண்டும்? தீவிரவாதிகளின் கொடூரம் என்பது எந்த அளவிற்கு நிஜம்? அல்லது அவர்கள் பெயரைப் பயன்படுத்தி அப்பாவைப் பிடிக்காதவர்கள் பண்ணின காரியமா?

"தம்பி உங்களைப் பார்க்க... அமைச்சர்களும், எம்.எல்.ஏக்களும் வந்திருக்காங்க." மேனேஜர் வந்து கூறினார்.

"என்னையா... எதற்காக?"

"தெரியலீங்க!"

"வர்றேன், போங்க!"

ஹாலில் வெள்ளை சட்டை, கரை வேட்டிகள் குழுமியிருந்தன. எப்போதும் அப்பா அமரும் நாற்காலி காலியாக இருப்பதை நெஞ்சு விம்ம பார்த்தான்.

"ஐயா... வணக்கமுங்க" என்றனர், அனைவரும்.

"வணக்கம்... என்ன விஷயம் சொல்லுங்க!"

இளமாறன் எல்லோரையும் ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டு முன்னே வந்தார்.

அவர் பேசுமுன் சித்தப்பா கணபதி அவசரமாய் குறுக்கிட்டு "இப்ப எதுக்கு சித்தார்த்தை தொந்தரவு பண்றீங்க? அப்பா இறந்த அதிர்ச்சியிலேருந்தே புள்ளை இன்னும் மீண்டு வரலே!"

"பரவாயில்லே சித்தப்பா... சொல்லட்டும்! நீங்க சொல்லுங்க சார்!"

"தம்பி... அப்பா இறந்தது எங்களுக்கு மட்டுமில்லே... நம்ம மக்களுக்கே பெரிய அதிர்ச்சிதான். சிலரால அவருக்கு கெட்டப் பேர் வந்ததே தவிர, மக்களுக்காக தான் ஆட்சி நடத்தினார். அவர்

MITHRAVINTHA

ஷ்டப்பட்டு உருவாக்கின இயக்கம், இது! சரியான தலைமை
ில்லாம இப்ப ஆடிப்போயிருக்கு. கட்சிக்குள்ளே ஒற்றுமை
ில்லை. யாரை தலைவராக தேர்ந்தெடுத்தாலும் 'மெஜாரிட்டி
ில்லே. பல கோஷ்டியா பிரிஞ்சு கிடக்கு. ஆனா தலைவரோட
யாரிசா உங்களை நாங்க முதலமைச்சரா தேர்ந்தெடுக்க
ஆசைப்படுறோம். இதை ஒட்டு மொத்தக் கட்சியும் வரவேற்குது.
ங்க இருக்கு..."

"போவ்... என்னய்யா... என்ன நடக்குது இங்கே? எங்க
புண்ணன் எவ்வளவோ கெஞ்சி கேட்டும் அரசியலுக்கு வராத
ன்னை, அவன். இந்த ஊரே வேணாம்னு கொடைக்கானல்ல
ரந்தரமா தங்கிட்டவன். கட்சியில அடிப்படைத் தொண்டன்
யவன். மத்தபடி அவனுக்கு என்ன தெரியும்? என் அண்ணனை
ான் பாழாப்போன அரசியலுக்கு பலி கொடுத்தேன். என்
த்தார்த்தையும் இழக்க நான் சம்மதிக்க மாட்டேன். யாரை
தல்வர் ஆக்கலாம்னு பேசி முடிவெடுக்கலாம். அவனை
ட்டுங்க. எல்லாரும் போகலாம்." ஆவேசமாய் கத்தினார்
ணபதி.

"தம்பி என்ன நினைக்கிறார்னு அவர் வாயாலேயே சொல்
ட்டுமே!" இளமாறன் தவிப்புடன் சித்தார்த்தை பார்த்தார்.

"இல்லைங்க... எனக்கு விருப்பமில்லே... விட்டுருங்க ப்ளீஸ்!"
க கும்பி வணங்கி விட்டு, உள்ளே சென்றான்.

வந்தவர்கள் முகத்திலே ஏமாற்றம். கணபதியின் முகத்திலோ
ம்மதி.

மேலும் நான்கு நாட்கள் ஓடின. பெருமாள்நம்பியின்
கார மரணத்தை 'அந்த வீட்டில் யாராலும் ஜீரணிக்க
டியாவிட்டாலும்... அவர் இந்த உலகில் இல்லை என்ற
ண்மையை ஏற்று.. இதயத்தில் துக்கம் சுமந்தபடி வளைய
ந்தனர்.

பார்வதம் வெறித்த பார்வையுடன், அவ்வப் போது கணவரின்

நினைவுச் சுமைகளின் பாரத்தில் வழிந்த கண்ணீரை துடைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பெருமாள்நம்பியின் அலுவலக அறையில் பார்வதமும், இளமாறனும் அமர்ந்திருந்தனர்.

தன் அமைச்சரவையில் முக்கியமான அமைச்சர் என்ற அந்தஸ்து கொடுத்து அவரை கவுரவித்திருந்தாலும், பெருமாள் நம்பியின் விசுவாசமான தோழரும் அவர்தான். தன் குடும்ப விஷயம் உட்பட எல்லாவற்றையும் அவரிடம் பகிர்ந்து கொள்வார். அதை பார்வதமும் அறிவாள்.

"சொல்லுங்கண்ணே... முக்கியமான விஷயம் பேசணும்னு சொன்னீங்களே..."

"அம்மா... நீங்க இந்த நிலைமையிலே இருக்கும் போது நான் உங்களை தொந்தரவு செய்யறது எனக்கே சங்கடமாத் தெரியுது... ஆனாலும், வேற வழி தெரியலே..."

"..........?!"

"நாப்பது வருஷ உழைப்பு. அடிமட்டத் தொண்டனா இருந்து மக்கள் போராட்டங்களுக்காக சிறை பல முறை போனவர். தனிக்கட்சியை ஆரம்பிச்சு பலம் சேர்த்து மூணுமுறை முதலமைச்சர் ஆனவர். இன்னைக்கு அவரில்லாம..."

"எல்லாம் கேள்விப்பட்டேன்!"

"கட்சிக்குள்ளே ஏகப்பட்ட கோஷ்டி பூசல்ம்மா! சீக்கிரம் தலைவரோட தலைமைப் பொறுப்புக்கு ஒருத்தரை நியமிச்சே ஆகணும்!"

"உங்களைப் பத்தி தலைவர் என்னிடம் நிறையவே சொல்லி இருக்கார். நீங்க ஏன் முதலமைச்சரா ஆகக்கூடாது."

"இல்லம்மா... அது கூடாது, சரியாவும் வராது!"

"அப்ப என் மருமகன் மணிவண்ணனை..."

MITHRAVINTHA

"தப்பா நினைச்சுக்காதீங்க... அவரைப் பத்தியும், கணபதி ஐய[illegible] பத்தியும் கட்சிக்குள்ளே நல்ல விதமா யாரும் சொல்றதில்லே[illegible] சொல்லப் போனா... தலைவரோட இடத்துக்கு வரணும்னு இவங்[illegible] ரெண்டு பேரும் ஏகப்பட்ட சதிவேலை பண்ணி இருக்காங்களாம்[illegible] தகவல்.. தலைவரோட மரணம் பத்தி விசாரிக்க சி.பி.ஐ. வரு[illegible] ப்ப அவங்க பட்டியலில் இவங்களும் இருப்பாங்க."

"ஐயோ என்ன சொல்றீங்கண்ணே?"

"ஆமாம்மா... கட்சியிலே கோஷ்டி உருவானதே இவங்களா[illegible] தான். இப்பவும் எம்.எல்.ஏ.க்களை விலை பேசிட்டு இருக்காங்[illegible] எல்லார் வாயையும் அடைக்கணும்னா... எல்லார் கையைய[illegible] கட்டிப் போடணும்னா... சித்தார்த் தம்பியே பொறுப்[illegible] ஏத்துக்கணும்."

"அவனுக்கு தான் இதிலே விருப்பமே இல்லையே!"

"வேற வழியே இல்லையம்மா!"

இதை அனைத்தையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சித்தார்த் சிறு சலனமும் இல்லாமல் அங்கிருந்து நகர்ந்தான்.

8

கரிய வானிலே 'ஸ்டிக்கர்' பொட்டுகளாய் நட்சத்திரங்க[illegible] வெண்மை நிற பறவைக்கூட்டம் வளைந்து, நெளிந்து பற[illegible] காட்சி ஆச்சரியம்," ராணுவ வீரர்களைப் போன்ற நேர்த்தியை யார் கற்றுக் கொடுத்தது?

சித்தார்த்தின் மனசு எதிலும் பதியவில்லை. ரணமா[illegible] கொண்டிருந்தது இதயம். அப்பா அவன் மீது எந்தளவு பாச[illegible] வைத்திருந்தாரோ, அதை விட அதிகமாய் அவர் மீது அவ[illegible] பாசமாக இருந்தான். அப்படிப்பட்டவர் உடலை குண்டுகளா[illegible] சல்லடையாய் துளைக்கப்பட்டிருந்ததே!

'ஏன்? அரசியல்தானே?'

எனக்குப் பிடிக்காத அரசியல்! அப்படிப்பட்ட அதே அரசியலுக்கு என்னை ஏன் இழுக்கிறார்கள்? என் பாதையே வேறு.

பால்கனியில் சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி பலதையும் யோசித்தவன்- முக்காலி மீது நிறைந்திருந்த தினசரி, வார இதழ்களைப் பார்த்தான்.

இருந்த மன நிலையில் சில நாட்களாய் எதையும் படிக்கவில்லை.

அன்றைய நாளிதழை எடுத்துப் புரட்டியவன் தலைப்புச் செய்திகளை மட்டும் மேய்ந்துவிட்டு மடித்து வைத்தான்.

'நெத்தியடி' இதழ் மேலே இருந்தது.

'என்ன செய்யப் போகிறார் சித்தார்த்?'

அட்டையில் பெரிய எழுத்துகளில் தலைப்பு!

சிறு ஆர்வம் தோன்ற எடுத்துப் பிரித்தான்.

நான்காவது பக்கத்திலேயே கட்டுரை இருந்தது.

"கட்டுரை- யாழினி என்றிருக்க -'அட' என்ற ஆச்சரியத்துடன் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

காரசாரமாய் ... நாட்டு நடப்புகளை, கட்சியின் கோஷ்டிப் பூசல்களை, கணபதி- மணிவண்ணன் பற்றி நக்கலும், நையாண்டியுமாய் எழுதியிருந்தவள், 'இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் தகுதியே இல்லாத அவர்களில் எவரை முதலமைச்சர் ஆக்கப் போகிறார்கள்? சகுனி தம்பியையா? சந்தர்ப்பவாதி மருமகனையா? அரசியல் வாசம் அறியாமல் சுகபோகவாசியாய் வாழும் சித்தார்த்தா? மக்களின் வலிபுரிந்த, அறிந்த எவரும் முதலமைச்சராக ஆகப் போவதில்லை. மக்களின் தலைவிதியை யாரால் மாற்ற முடியும்? சேற்றில் இறங்கி, சாமானிய மக்களை சந்திக்கிற மனப்பக்குவம் உள்ளதா இவர்களிடம்? வரிப்பணத்தை

MITHRAVINTHA

டாம்பீகமாய் செலவழிக்காமல், எளிமையாய் வலம் வர தெரி... இருக்கா வருங்கால முதல்வரிடம்? அப்படிப்பட்ட தீவிரவாதி... அச்சுறுத்தல் இல்லாத அமைதிப்பூங்காவாக நம் மாநிலத்... ஆக்க எவரிடம் திறமை இருக்கு? மக்கள் விரும்பாவிட்டாலு... கட்சிக்குள் பெரிதும் விரும்பப்படுகிற சித்தார்த் என்ன முடி... எடுக்கப்போகிறார்?'

இப்படி நீண்டு கொண்டே போனது கட்டுரை.

பலமுறை அதைப் படித்தவன்... தலையாட்டி சிரித்து கொண்டான்.

அந்தக் கட்டுரையில் இருந்து அவனுக்கு ஏதோ ஒரு கட்டளை இட்டது போல் உணர்ந்தான்.

அப்போதே முடிவெடுத்தான்... முதல்வராக!

யாரும் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை!

அதிர்ச்சி, ஆனந்தம், ஆச்சரியம்!

பரவசமடைந்தான். இளமாறன் மகிழ்ந்தார். கட்சி பிரமுகர்களும் தொண்டர்களும் ஆரவாரித்தனர்.

கணபதிக்கும், மணிவண்ணனுக்கும் அதிர்ச்சி. எதற்கா... பாடுபட்டார்களோ... அந்தச் சோற்றில் முழுக்க மண் விழு... விட்டது.

அவனுடைய வாழ்க்கை முறை அப்படியே மாறிப் போன... அவனின் ஒவ்வொரு நிமிடமும் அடுத்தவர் விதித்தப... செலவழிக்கப்பட்டது. முன்பிருந்த சித்தார்த் அவனுக்குள்ளே... தொலைந்து போனான்.

இளமாறன் அவனுக்கு பக்கபலமாக இருந்தார். ஒவ்வொன்றை... சொல்லிக் கொடுத்தார். அப்போது தான் அப்பா எப்பேர்ப்ப... உழைப்பாளி என்று புரிந்து கொண்டான்.

சித்தார்த் இளைஞன் என்பதால் மக்கள் அவனிடம் நிறை...

எதிர்பார்த்தார்கள்.

கணபதி வழக்கம் போல... சில கோப்புகளை கொண்டு வந்து ...கையெழுத்துப் போட வற்புறுத்தினார். ஆரம்பத்தில் விஷயம் ...ரியாமல் ஒரிரு கையெழுத்து போட்டுவிட்டான்.

அது போதாதா கணபதிக்கு? சில கோடிகள் கைமாறின.

பத்திரிகைகள் சித்தார்த்தை விமர்சித்து எழுதின. எழுதியதில் ...ாழியிலும் அடக்கம்.

தன் பார்வைக்கே வராத குளறுபடிகளை பத்திரிகைகள் ...லமாக அறிந்து நடவடிக்கை எடுத்தான். ஆனாலும் ...க்குவரவில்லாத அவனது ஆட்சி முறை மக்கள் பார்வையில் ...திருப்தி தரவில்லை.

சித்தார்த் சோர்ந்து போனான்.

மூச்சு விடக்கூட சுதந்திரமற்ற பதவியின் அழுத்தம். ...ிச்சயமில்லாத அரசியல், பலவந்தமாய் திணிக்கப்பட்ட பதவி, ...அப்பா மற்றும் தங்கை கணவரின் தலையீடு அதனால் ஏற்பட்ட ...ட்டப் பெயரும், சங்கடங்களும்– விலைவாசி, கொலைகள், ...கொள்ளைகள், இவற்றின் தொடர்ச்சியால் மக்களின் கோபம் ...ம் தலைவெடித்தது.

'ஒரு மாற்றம் அவசியம் தேவை' என்பதை உணர்ந்தான். ...த்தார்த்திற்கு மிக மிக பிடித்தது எது என்றால் 'பைக்' பயணம் ...ன்! வேகமாய் அதில் பயணிக்கும் போது... மோதும் காற்றில் ...கடத்துளிகள் கரைந்து போகும்.

இப்போது 'பைக்'கில் பறக்க வேண்டும் போல் இருந்தது. ...னால், எந்நேரமும் வீட்டைச் சுற்றி காவல் காக்கும் பாதுகாப்பு ...படையினர் அவனை அனுமதிக்காது. தீவிரமாய் யோசித்தவன், ...நெருங்கிய நண்பன் நீருனுக்கு 'போன்' பண்ணி குறிப்பிட்ட ...த்தில் 'பைக்'கோடு காத்திருக்கச் சொன்னான்.

பாதுகாப்பு வீரர்கள் அசந்த நேரத்தில் தங்கை கணவரைப்

MITHRAVINTHA

போல் உடை, தாடியோடு வெளியேறினான்.

காத்திருந்த நீலனிடம் 'பைக்' வாங்கிக் கொண்டு பறந்தான்

இரவு நேரச் சென்னை ஒருதனி அழகுதான்.

ஊர் அடங்கிய பின் கணவனுக்காக காதல் மனை காத்திருப்பது போல!

போக்குவரத்து குறைந்திருந்தது. வெளிச்சம் நிறைந் சாலைகள், ஓட்டல்களில் நடனம், 'பைக்கில்' தொற்றிக்கொண் பறக்கும் ஜோடிகள். உணவகம் நோக்கி கார்களில் செல்லு குடும்பங்கள்.

மனக் லேசாவதை உணர்ந்தான் சித்தார்த்.

வளைந்து இடப்பக்க சாலைக்குள் புகுந்தான். கடற்க சாலை வந்தது. 'ஹெல்மெட்' அணிந்திருந்ததால் அவ யாருக்கும் அடையாளம் தெரியவில்லை.

நேரம் பதினொன்றைக் கடந்தது.

கடற்கரையில் இருந்த சில ஜோடிகளை விரட் கொண்டிருந்தனர் போலீசார்.

பெசன்ட் நகர் நோக்கி சென்றான்.

கிட்டத்தட்ட சாலை துடைத்துவிட்டது போலிருந்த எப்போதோ ஒருமுறை கடந்து சென்றன வாகனங்கள். அப்போ தான்... அவர்களைக் கவனித்தான். ஒரு இளம்பெண் இரு சக்கர வாகனத்தைத் தள்ளிக் கொண்டு வர, காரிலிரு இறங்கிய ஆறேழு இளைஞர்கள் அவளிடம் வம்பு பண்ண கொண்டிருந்தனர்.

நிறுத்திவிட்டவன், வேகம் கூட்டி அவர்கள் முன் போ நின்றான்.

"எவ்வளவு நேரம் தான் வண்டியை தள்ளிக்கிட்டு போவீ என்னைத் தள்ளிக்கிட்டு போகலாமில்லே?"

"........?!"

"பாவம்... பாப்பா வண்டியில பெட்ரோல் இல்லையாம்! நான் பெட்ரோல் தர்றேன்... பதிலுக்கு என்னத் தருவே? என்னையே தருவேன்னு சொல்லேன் டார்லிங்!"

"ஓ... ராஸ்கல்... நான் யாருன்னு தெரியாது... தெரிஞ்சா..."

"ஏன் தெரியலே? பொண்ணு! அம்சமா, அழகா, கும்முன்னு இக்கு ஏத்துற சூடான பொண்ணு! முன்னாடியும், பின்னாடியும், கம்மா... கண் சிமிட்டுதே... தொடாம இருக்க முடியுமா?" ஒருவன் அவள் தோளில் கை வைக்க... அவளோ மிரள...

சித்தார்த் 'பைக்'கை விட்டிறங்கி, அவனை ஒரே குத்தில் எகிற வைத்தான்.

9

"ஏய்... யாருடா அவன்?"

அதிலொருவன் குரல் கொடுக்கு முன், ஆளுக்கொரு திசையில் சுருண்டு விழுந்தனர்.

அந்தப் பெண்ணோ... நடப்பதை நம்ப முடியாத அதிர்ச்சியோடு ஓரமாய் ஒதுங்கி நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

மூன்றே நிமிடங்கள் தான்!

காரையும் காணோம், அடிவாங்கியவர்களையும் காணோம்.

உயரமாய்... கட்டுமஸ்தான தேகத்துடன், முகத்தை மறைத்த 'ஹெல்மெட்'டுடன் தன் முன் வந்து நின்றவனை பிரமிப்புடன் பார்த்தாள்.

அப்போது தான் அவனும், அவளைப் பார்த்தான்.

'அட இவளா?'

"நன்றி சார்... நல்ல நேரத்திலே வந்தீங்க"

MITHRAVINTHA

"ம்..."

"நீங்க... உங்க பேரை... நான்...!"

"இது... சிவசுப்ரமணியன், [illegible] சிவா" என்றவன்.

"பேனாவும் பை இருந்தா பட்டுப்பெண்ணைத்தை பாதுகாப்பு வந்துடாது மேடம், வண்டியில பெட்ரோலும் அவசியம்" என்றான்.

"நீ...ங்...க... எ...ன்னை...?" என்று ஆச்சரியமாய் அவள் கேட்க.

"தெரியும், நிருபா யாமினி" என்றான்.

"அடியே... உங்களை நான் பாக்கலையே..."

சித்தார்த் ஹெல்மெட்டுடன் [illegible] பகுதியில் இருந்த [illegible].

[illegible] இரண்டு கண்கள் மட்டும் தெரிந்தன.

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆ...டே...ா ஆ...டே...ா [illegible] ஒரு ஆ...டே...ாவை [illegible] நிறுத்தினான்.

"[illegible]..."

"வண்டி..."

"[illegible] இருந்தா [illegible] [illegible]... [illegible] [illegible] வீட்டு வண்டி இருக்கும்.

ராணி முத்து சந்தா விவரம்

இரண்டு ஆண்டு	ரூ. 275
ஒரு ஆண்டு	ரூ. 150
ஆறு மாதம்	ரூ. 80
வெளிநாடுகள்	
ஒரு ஆண்டு	ரூ. 1225
ஆறு மாதம்	ரூ. 615

பணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:
மேலாளர்,
"ராணி முத்து",
சென்னை–600 007.

MITHRAVINTHA

சற்று நகர்ந்து வாழ்வில், பிறகு சாவியைக் கொடுத்தான்.

"நாரி... உங்கள் நம்பிக்கையை காப்பாற்றுவேன்."

"உ... உங்க போன் நம்பர்...??" என்றான், தன்னை மீறிய ஆவலுடன்.

"நானே நானே உங்களை தொடர்பு கொள்கிறேன்" என்றவன் அவனது கைப்பெட்டியை பூட்டி சாவியை பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொண்டு தன் 'ஸ்கூட்டியில்' ஏறினான்.

"என்... என் நம்பர் உங்களுக்கு எப்படி?"

"தெரியும்!" புன்னகைத்துப் பறந்தான்.

[illegible]

"எங்களைத் தெரியும் என்றானே! அதுவும் என் போன் நம்பர் கூட... எப்படி... எப்படி!

சூழ்ப்பினான். ஆனால், அதுவும் சுவாரசியமாகவே இருந்தது. விறுவிறுப்பாய் 'திரில்லிங்'காய் இருந்ததை ரசித்தான்.

அந்த நிமிடத்திலிருந்து அவனுக்கு எந்த வேலையும் ஓடவில்லை. அவன் நினைவாகவே இருந்தான்.

அவன் பெரிதாய் எதுவும் செய்துவிடவில்லை. அந்த இடத்தில் வேறு எந்த ஆண் வந்திருந்தாலும் காப்பாற்றித்தான் இருப்பான். ஆனாலும், அவனுடைய கம்பீரம், பேச்சு அவனை ரொம்பவே ஈர்த்து விட்டன.

அவன் துறையில் ஏகப்பட்ட ஆண்களை சந்திக்க வேண்டிய திருப்பதும், ஆனால் அவனை யாரிடமும் தோன்றாத [illegible] முகமே காட்டாத இவனிடம் மட்டும் எப்படி தோன்றும்?

[illegible]

காலையில் எழுந்தவுடன் தன் போனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும். அது அழைக்கும் போதெல்லாம், அவன் தானோ என்ற ஆவலுடன் எடுத்து ஏமாந்தான்.

டேங்க் நிரப்பப்பட்ட பெட்ரோலுடன் எட்டு மணிக்கு ஒரு ஆள் ஸ்கூட்டியை அவன் வீட்டிற்கு கொண்டு வந்தபோது வியந்தான்.

"சியா சார் கொடுக்க சொன்னார்" என்று சாவியை கொடுத்து விட்டு சென்றான் அந்த ஆள்.

வீட்டில் நடந்த சம்பவத்தை சொல்லவில்லை. நம்பும்படி ஒரு பொய்யை சொல்லி இருந்தான்.

அலுவலகம் சென்ற பிறகும் அவனிடமிருந்து எவ்வித

MITHRAVINTHA

அழைப்பும் வரவில்லை. அடித்தல் திருத்தல் இல்லாமல் எழுதும் எழுத்து அவளுடையது. ஆனால் அன்று நிறைய காகிதங்கள் வீணாகின. எழுத்துகளை பேனா தப்புதப்பாய் துப்பின.

தலை வலித்தது. வழக்கத்தை விட அதிகமாய் மூன்று டீ குடித்தாள்.

'அழைக்கமாட்டானோ? ஏதோ காப்பாற்றினோம், பத்திரமாய் அனுப்பி வைத்தோம், வண்டியை சேர்த்து விட்டோம். அப்புறமென்ன? என்று இருந்து விட்டானோ?'

நான் வேறென்ன எதிர்பார்க்கிறேன்? சிறுபிள்ளைத்தனமாய் அல்லவா இருக்கிறது.?

தன்னை நினைத்து வெட்கப்பட்டாள்.

மெல்ல... மெல்ல சூழ்நிலையோடு ஐக்கியமாகி நிதானமாய் பணிபுரிய தொடங்கினாள்.

அன்று முழுக்கவே அவனிடமிருந்து 'போன்' வரவே இல்லை என்றாலும் ... இயல்பாக தெரிந்தாள்.

இரவு... அவளுக்கு பிடித்த புதினா சட்னியுடன் பூமாதிரி அம்மா தந்த இட்லியை சாப்பிட்டு விட்டு, படுக்கைக்கு சென்ற போது தான் நினைவுக்கு வந்தது.

ஒருமுக்கியமான தகவல் ஒரு 'ஸ்பை'யிடமிருந்து இன்றைக்கு இ-மெயிலில் வரும்.

நேரே கம்ப்யூட்டர் முன் சென்று அமர்ந்தாள். இயக்கினாள். அவள் எதிர்பார்த்த நபரிடமிருந்து தகவல் வந்திருந்தது. அடுத்த மெயிலை பார்த்தவளுக்கு இனிய அதிர்ச்சி! சிவாவிடமிருந்து!

'அலோ யாழினி... நலமா?'

அவ்வளவுதான் செய்தி. ஆச்சரியம் தாங்கவில்லை, யாழினிக்கு.

'என் ஐடி அவனுக்கு எப்படி தெரியும்?' மண்டையே வெடித்து

விடும் போலிருந்தது.

அவளும் பதில் அனுப்பினாள்.

'மிக்க நலம்! உங்கள் நலம் அறிய ஆவல். என் 'ஐ.டி.' எப்படி தெரியும்?'

10

அந்தக் கேள்விக்கான பதிலை பெற அவள் ஒரு வாரம் காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. தினம் தினம் இ-மெயிலை எதிர்பார்த்து நம்பிக்கை இழந்திருந்த நேரத்தில் அவனிடமிருந்து செய்தி.

"அலோ திருப்பர் மேடம்! உடனே பதில் தர முடியலை. நான் கொஞ்சம் 'பிஸி', உங்கள் எழுத்துகளை நிறையவே வாசித்திருக்கிறேன். உங்களின் தைரியம். திறமை, எழுத்துகளில் உள்ள ஆழம் என்னை ஈர்த்திருக்கின்றன. சிலமுறை... உங்கள் கட்டுரைகளை பாராட்டி பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கு போனில் பேசியிருக்கிறேன். ஆனால் உங்களிடம் அல்ல. ஆகவே. மின்னஞ்சல் 'ஐ.டி.'யை கண்டுபிடிப்பது எனக்கு அத்தனை சிரமமா என்ன? என்ற அவள் கேள்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தான்.

அந்தப் பதில் அவள் தலையில் மயிலிறகை செருகி வைத்தது.

'என் எழுத்துகளின் ரசிகன். எனக்கே தெரியாமல் அலுவலகத்திற்கும் 'போன்' பண்ணி பாராட்டி இருக்கிறான்.'

"நீங்கள் பணிபுரிபவரா? தொழில் செய்பவரா?"

"மெக்கானிக்கல் என்ஜீனியர்!"

"பொழுதுபோக்கு?"

"புத்தகங்கள் படிப்பது பிடித்தவைகளை நெருங்கிய நண்பருடன் விவாதிப்பது. இனி உங்களுடனும்! நேரமிருக்கா மேடம்?"

MITHRAVINTHA

"முறையாக ! மேடம் வேண்டாமே!"

"சரி தோழி!"

"அதுவும் சரிதான்! யாழினி என்பது இன்னும் அழகாக இருக்குமே!"

"இந்த அளவுக்கு உரிமை கொடுத்ததுக்கு நன்றி யாழினி!"

"என்னை காப்பாற்றியதற்காக நானல்லவா நன்றி சொல்ல வேண்டும் சிவா!"

எதிர்முனையில், தனி அறையில் 'சாட்' பண்ணிக் கொண்டிருந்த சித்தார் வாய்விட்டு சிரித்தான்.

'மிஸ், யாழினி... நீங்கள் ஒரு முதல்வருக்கு 'மெயில்' அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்தால் எவ்வளவு அதிர்ச்சி அடைவீர்கள்! என் இறுக்கமான நாட்களில், கொஞ்சம் ஈரமாக 'சேட்' ஆகிறேன் என்றால் உன் நட்பால் தான் தோழி' மனசு லேசாவதை உணர்ந்தான்.

அதே போல, அவன் நட்பு யாழினிக்கு புது ரம்யத்தைத் தந்தது.

அவளை நட்பு தொடர்கிறது சித்தார்த் அவ்வளவு பிஸியிலும் வாரம் ஒரு முறையாவது மின்னஞ்சல் அனுப்பி விடுவான்.

எல்லா விஷயங்களையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். அதிகமாய் அவளை பேச்சு அரசியல் பற்றியதாகவே இருந்தது.

அவள் வேண்டுமென்றே... அடிக்கடி நாட்டின் இளம் முதல்வர் சித்தார்த் பற்றி கேள்வி அனுப்புவாள்.

சினேகா அவனைப் பற்றி விவாதம் எழுந்தாலே... காரசாரமாய் பதில் அனுப்புவாள்.

என் மீது அவளுக்கென்ன வெறுப்பு? கேட்டுவிட்டான்.

"ஏன் தோழி... அந்தளவு மோசமானவரா நம் முதல்வர்! அவர் மீது மட்டும் ஏன் கோபம் அதிகம்?"

"இது தனிப்பட்ட நபர் மீதான கோபமில்லை சிவா! பொறுப்பில்லாத ஒருவரின் கையில் நம் குடுமி சிக்கலாம். இடமின்றி நம் நாடு போய் சேர வேண்டுமோ என்பதே என் ஆதங்கம்!"

"அவர் நல்லவர் என்று கேள்விப்பட்டேன்!"

"இருக்கலாம். ஆனால் அரசியல் பத்தி அரிச்சுவடி கூட தெரியாத நபரையெல்லாம் அரியணை ஏற்றி வைத்தால் நாடு எப்படி உருப்படும். அவரின் தந்தை இறந்தது வருத்தமான விஷயம்தான். ஆனால் அதுக்காக என்னமோ குடும்ப சொத்து போல் பதவியை மகனுக்கு தர வேண்டும் என்பது எழுதப்படாத சட்டமா? இதுநாள் வரை கொடைக்கானல் குளிரில் கதகதப்பாய் வாழ்ந்து வந்தவருக்கு, யதார்த்தின் சூடான அரசியல் தாங்குமா?

குடும்பமே... ஊழல் குடும்பம். சித்தப்பா, தங்கை கணவர் என்று ஊழல் பணத்தில் சொத்து சேர்ப்பதைத் தடுக்க முடியுமா இவரால்? நட்சத்திர ஓட்டலில் சாப்பிடும் விடலைப் பையனுக்கு பருப்பு- காய்கறி விலை பற்றி தெரிந்துக் கொள்ள நேரம் இருக்கிறதா? நடுத்தர மக்கள் அவதிப்படுவது அந்த இளவரசனுக்கு எப்படித் தெரியும்!"

ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் சித்தார்த் மீதான வெறுப்பை கொட்டியிருந்தாள்.

வருத்தமாக இருந்தாலும் இயல்பாய் எடுத்துக் கொண்டான்.

"எல்லாம் சரி... ஒரு விஷயத்தை மட்டும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன்!"

"எதை?"

"முதல்வர் இன்னமும் நட்சத்திர ஓட்டலில் சாப்பிடுகிறார் என்பதை!"

அந்தப் பதிலுக்கு யாழினியும் மனம் விட்டு சிரித்தாள்.

MITHRAVINTHA

"இதுக்கு என்ன தான் தீர்வு... நீங்களே சொல்லுங்களேன்!"

"விவசாயிகளோடு நடுத்தர வர்க்க மக்களாலேயே சமாளிக்க முடியலை. காய்கறி போன்ற அத்தியாவசிய பொருட்களை இடைத்தரகர்களின் பேராசை போன்ற காரணத்தால் அதிகமாக விலை உயர்த்தி விக்கிறாங்க. இதுக்கு அரசாங்கம் விவசாயிங்க கிட்டே இருந்து நேரடியா காய்கறிகளை விலைக்கு வாங்கி குறைஞ்ச விலையிலே தள்ளுவண்டியில தெருவுக்குத்தெரு விற்பனை செய்யலாமே! எத்தனையோ வேலைகளில் அரசாங்கமே ஆளை நியமிச்சு நடத்தலையா! அதே மாதிரி இதற்கும் ஆட்களை நியமிக்கட்டும். தவிர, விவசாய நிலங்களை 'ரியல் எஸ்டேட்' தொழிலுக்கு போகாம தானே வாங்கி விவசாயம் பண்ணணும். அரிசி, பருப்பு உற்பத்தியை மறுபடி உயர்த்தணும்!"

"நல்ல யோசனை யாழினி!"

அவன் பாராட்டியது அவளை உற்சாகப்படுத்தியது. சித்தார்த் இதை ஒரு பொழுதுபோக்கான கருத்து பரிமாறல்களாக எண்ணாமல்... யோசித்தான். குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் விலைவாசியால் பாதிக்கப்படுவது மிகமிக அதிகம். கஷ்டமே தெரியாமல் வளர்ந்ததால் அவர்கள் வலி எனக்கு இதுநாள் வரை தெரியாமல் போனதே! பிள்ளைகளின் கல்விச் செலவு, வீட்டு வாடகை, மருத்துவ செலவுகளுடன் மூன்று வேளையும் சாப்பிட... எப்படி முடியும்! எதையாவது செய்து பிரச்சினைகளை சரி செய்தே ஆக வேண்டும்.

முதலில், யாழினி சொன்ன இரண்டு விஷயங்களையும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

இமையரசனுடன் ஆலோசித்தான். அரசாங்கத்திற்கு சிறிது நஷ்டம் ஏற்படும். அதை அமைச்சர்களின் ஆடம்பர செலவுகளுக்கான தடைபடும் 'பழகிய' லை லைக்க வேண்டியதுதான்!

இரண்டே வாரத்தில் அரசாங்கம் தள்ளுவண்டியில்

காய்கறிகளை தெருவுக்கு தெரு விற்பனை செய்து விவசாயிகள் விற்பதற்கு தயாராக உள்ள விளைநிலங்களை அரசாங்கமே நியாயமான விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளும் என்ற அறிவிப்பும் வெளியானது.

'அதெப்படி? நான் யோசிச்சுட்டு பகிர்ந்து கொண்ட விஷயங்கள் அப்படியே நடக்கிறதே!'

அதே ஆச்சரியத்தை யாழினியிடம் மின்னஞ்சலில் பகிர்ந்து கொண்டான் சித்தார்த்.

11

"இப்போது சந்தோஷமா யாழினி! நட்சத்திர ஓட்டலில் சாப்பிடுற விடலைப் பையன் ஒழுங்கா ஆட்சி நடத்துறாரா?"

"இந்த ஆட்சியிலே வாரிக் கொட்டுறதுக்கு ஏகப்பட்ட குப்பை இருக்கு. காலடியிலே கிடந்த ஒரு முள்ளை எடுத்துப் போட்டுட்டதாலே... நாடே சுத்தமாயிட்ட மாதிரியில்லே பேசறீங்க!"

"இன்னும் என்ன பிரச்சினை?"

"என்ன இல்லை?"

"சொல்லுங்க."

"நாம வேற பேசலாமே! எப்பவும் அரசியலைப்பத்தியே சிந்திச்சு, அதையே எழுதிகிட்டிருக்கிற வேலை என்னோடது. நாமளும் அதையே பேசணுமா என்ன!"

"ஒரு இளம் பெண் அரசியல் பத்தி அக்கு வேறு ஆணி வேறா தெரிஞ்சு வச்சு இருக்கிறது ஆச்சரியம். எனக்கு 'கம்ப்யூட்டர்' தவிர வேறெதுவும் தெரியாது. உங்க மூலமா தெரிஞ்சுக்கலாம்ங்கற அபிலாசைதான்"

"தலைவலியா இருக்கு உங்க பேச்சு. உங்க பொழுதுபோக்கு

MITHRAVINTHA

MITHRAVINTHA

தேங்காய் பாலும், ஆப்பமுமாம்... உவ்வே!"

"ஏய்... என்னடி..!" அம்மா முறைத்தாள்.

"விடும்மா... ஆப்பத்துக்கு தேங்காய் பால் 'காம்பினேஷன்' எல்லாம் அந்தக்காலம். இப்ப கதையே வேற... வாங்கிட்டு வந்துடவா?" தங்கையிடம் கெஞ்சலாய் கேட்டான்.

"ம்..."

"என்ன வாங்கப் போறே?"

"பாஸ்தா...!"

"அதான் சொல்றாளன்னா... நீயும் கூட சேர்ந்து..."

"எல்லாத்திலேயும் வித்தியாசம் வேணும்... நம்ம முதலமைச்சர் மாதிரி!"

"நம்ம சமையலறைல முதலமைச்சர் எப்ப வந்தாருன்னா?" என்றாள் கிண்டலாய்.

"இன்னைக்கு பத்திரிகை படிக்கலியா மாம்? நானும் என்னவோன்னு தான் நினைச்சேன்... பரவாயில்லை...!"

"என்ன பண்ணிட்டார் அப்படி?"

"எதிர்கட்சி தலைவர் பாண்டுரங்கன் உடம்புக்கு முடியலேன்னு பத்து நாளா சட்டசபைக்கு வரலேன்னு... வீடு தேடிப்போய் நலம் விசாரிச்சுட்டு வந்திருக்காரு!"

"......?" கட்டியங் [illegible]

"அ... அப்படியா?"

"இது நல்ல முன் உதாரணம் [illegible] படிச்சவர், இந்த [illegible] புத்திசாலித்தனமாக செயல்படுறார். [illegible] போகப் போகுது!"

[illegible]

எப்போதடா இரவு வரும் என்று காத்திருந்தான்.

சித்தார்த் முந்திக்கொண்டான்.

"என்ன மேடம்... எனக்கே தெரியாமல்... முதலமைச்சருக்கு அந்தரங்க ஆலோசகரா இருக்கீங்களா என்ன?" என்று மின்னஞ்சல் அனுப்பினான்.

"எனக்கே ரொம்ப ஆச்சரியமா இருக்கு சிவா. அதெப்படி நாம ரெண்டு பேரும் பேசிக்கிட்ட விஷயமெல்லாம் முதலமைச்சருக்கு தெரிஞ்சிருக்கு?"

"நிருபா மேடம்... இது உங்களுக்கே கொஞ்சம் அதிகமா தெரியலே? அவருக்கு எப்படி ஆட்சி பண்றதுன்னு தெரியாம... உங்க புத்திசாலித்தனத்தை நம்பி இருக்கிற மாதிரி சொல்றீங்க! ஏதோ மந்திரத்தால மாங்காய் விழுந்த மாதிரி இதுவும் தற்செயல்தான். அதிகமா 'பீட்டர்' தராதீங்க" என்று கிண்டல் செய்தான்.

தன் செய்கையை நினைத்து... தானே வெட்கப்பட்டாள் யாழினி.

அடுத்தடுத்து சித்தார்த் எடுத்த நடவடிக்கைகள்... எல்லோரையும் ஆச்சரியப்படுத்தின.

தன் தங்கை கணவர் என்றும் பாராது... அவரின் தவறான செயல்களை கண்டித்து... கட்சியிலிருந்து அடிப்படை உறுப்பினராக இல்லாமல் நீக்கி நடவடிக்கை எடுத்தான். மக்கள் [illegible] இரண்டு நாள் [illegible].

அரசியலில் அவன் மீதான மதிப்பு ஏறுகிறது.

12

"சார்... பத்திரிகைகாரங்க காத்திருக்காங்க."

MITHRAVINTHA

தனி உதவியாளர் செபாஸ்டியன் பவ்வியமாக ... தார்.

"பத்து நிமிடத்துல வந்திடுறேன்." என்று அவரை அ... விட்டு... இடுப்பு வேட்டியை அதனுடன் மல்லுக்கட்டி ... போட்டு சரிப்படுத்தினான்.

முதலமைச்சர் பதவிக்கு அவன் போடும் சீருடை பார்வதம் உள்ளே வந்தாள்.

"சாப்பிடலே?"

"பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு இருக்கும்மா. காத்திட்டிருக்கா... முடிச்சிட்டு வந்து சாப்பிடுறேன். உங்க முகம் உப்பலா இரு... 'பிரஷர்' அதிகமா இருக்கோ? கந்தனை உதவிக்கு அழைச்சுக்... ஆஸ்பத்திரி போயிட்டு வாயேன்ம்மா!"

"மனசு சரியா இருந்தா... எல்லாமே சரியா இருக்... சித்தார்த்!"

"என்னம்மா?" அம்மா தோள்களை மென்மையாய் அழு... கனிவாய் கேட்டான்.

"நீ செய்யறதெல்லாம் உனக்கே சரின்னு தோணுதா!"

"எதைப் பத்தி சொல்றே?"

"தங்கை புருஷன்னும் பார்க்காம அவரை அசிங்கப்படுத்தி கட்சியை விட்டே நீக்கிட்டே! என் பொண்ணு, இதுநா... வரை நம்ம கூடவே இருந்தவ... உன்னால தனிக்குடித்தன... போயிட்டா!"

"அம்மா... சில விஷயங்கள் உனக்குப் புரியாது. குடும்பம் வே... அரசியல் வேற! மணிவண்ணன் நல்லவர் இல்லேம்மா. கட்சிக்கு மட்டுமில்லே... நம்ம குடும்பத்துக்கும் நம்பிக்கை துரோகம் பண்ணி இருக்கார். என் பெயரை தப்பா பயன்படுத்தி இருபது கோடி கையாடி இருக்கார். யார் பணம்? மக்களோட பணம் தண்டிக்கக் கூடாதா? தவிர பெண்களோட சகவாசமும் இருக்கு

அது என் தங்கையோட வாழ்க்கையைப் பாதிக்கிற விஷயம். சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். திருந்தினா சரி... இல்லேன்னா... நிச்சயம் தண்டனை தருவேன்!"

"என்னப்பா சொல்றே?" கண்கள் பயத்தில் விரிந்தன.

"நான் தப்பா எதையும் செய்யமாட்டேன்ம்மா! உனக்கே தெரியும் அரசியலே எனக்குப் பிடிக்காது. ஆனா இதை ஏன் ஏத்துக்கிட்டேன்? அப்பா பெயரைக் காப்பாத்தறதுக்காக மட்டுமில்லே... என்னை மாதிரி ஒரு சிலராலதாம்மா மக்களுக்கு நல்லாட்சியைத் தர முடியும். ஏன்னா... அவங்க நல்லா இருக்கணும்ங்கறதை தவிர எனக்கு வேற எந்த ஆசையோ, எதிர்பார்ப்போ இல்லேம்மா! நான் குடும்பத்துக்காக கட்சி நடத்தலே... மக்களுக்காக... புரிஞ்சுக்கம்மா! எல்லாரும் காத்திருக்காங்க... வர்றேன்!"

"சாப்பிட வந்துடு!"

"மறக்க மாட்டேம்மா... உன் கையால சாப்பிட கண்டிப்பா வருவேன்!"

ஹாலில் பத்திரிகையாளர்களும், டி.வி. நிருபர்களும், கேமராகாரர்களும் காத்திருந்தனர்.

சித்தார்த்தை பார்த்ததும் சிநேக பாவத்துடன் புன்னகைத்து எழுந்து நின்றனர்.

"அனைவருக்கும் வணக்கம்... எல்லோரும் உட்காருங்க. என்னை உங்கள் நண்பனாக நினைத்தாலே போதும். மரியாதை மனசில் இருக்கட்டும்" என்றான்.

"எங்களுக்கு அழகான இளம் முதலமைச்சர் கிடைச்சிருக்கார். எப்ப கல்யாணம்?"

அவன் வயதொத்த நிருபர் முதல் கேள்வியை உடைத்தார்.

"என்னையும் உங்க நண்பனா நினைச்சுக்குங்கன்னு சொன்னதும் 'ஜாலி'யா கேள்வி கேட்க ஆரம்பிச்சிட்டீங்களா நண்பரே?

MITHRAVINTHA

இப்போதைக்கு அந்த எண்ணமே வரலை. நாடக பா... வார்த்தைகள் வந்தாலும் நான் சொல்லப் போவது நான்... இந்த நாட்டை சீரழித்திருக்கும் பணிகள் ஏராளமாக... அதைப் பற்றிய எண்ணம் தான் இப்போது என் மனதில்... கொண்டிருக்கிறது. அப்புறம் பார்த்துக்கலாம் ... என்று சிரித்தபடி பதில் அளித்தவனின் விழிகள் அவ... அவளைத் தேடின.

'யாழினி எங்கே?'

"அரசியல் அரிச்சுவடியே தெரியாத உங்களால் ... சிறப்பாய் ஆட்சி செய்ய முடிகிறது! உங்களை ... இயக்குவது யாரு?"

"என் இதயம்! எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாத என் மனை... வசித்ததால், என்னால் மட்டுமல்ல... உங்களாலும் ... ஆட்சி புரிய முடியும்."

பலரிடம் இருந்தும் வந்த கேள்விகளுக்கு சளைக்காமல் ... சொன்னான்.

"விளைநிலங்கள் எல்லாம் தொழிற்சாலைகளாக... விற்கப்படும் மாறுகின்றன. உற்பத்திக் குறைந்து ... பெருகி என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?"

"அதற்கு ஒரு திட்டம் வைத்திருக்கிறேன். ... படித்த பேர் நகரங்களுக்கு வேலைத் தேடி வந்து... கிராமம் விவசாயம் செய்வதற்கு ஆட்கள் இல்லாமல்... ... அறிவித்திருந்தபடி நம் அரசு விளைநிலங்கள்... அதன் உரிமையாளர்களிடம் இருந்து நியாயமான விலை... வாங்கி இருக்கிறது. குறுகிய காலத்தில் அப்படி நாம் வா... இருபத்து தொள்ளாயிரம் ஏக்கர். இன்னும் வாங்கி... அந்த வங்கிகளின் உதவியை நாடி இருக்கிறோம். அ... பணியாளர்கள் போல் விவசாயத்திற்கும் பணியாளர்... [illegible]

விவசாயிகளும் இதில் அடக்கம். தவிர, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் மூலமாக வேளாண்மை படித்த மாணவர்களையும் தேர்ந்தெடுப்போம். விருப்பம் உள்ளவர்கள் பணிபுரியலாம். முதல் சம்பளமே எட்டாயிரம் ரூபாய். தவிர இதர படிகள் உண்டு. ஓய்வூதியமும் உண்டு!"

"வாவ்...!" உற்சாக மிகுதியால் அனைவரும் கைதட்டினர்.

"அருமையான திட்டம்!"

"எந்த நாட்டிலும் இல்லாத திட்டம்!"

"நன்றி நண்பர்களே! இந்தத் திட்டம் இன்னும் இரண்டு நாட்களில் செயல்பட ஆரம்பிக்கும். உங்கள் ஆலோசனைகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன!"

அந்தப் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு மகிழ்ச்சியுடன் நிறைந்தது.

சித்தார்த் எவ்வளவோ தேடியும் யாழினி அகப்படவே இல்லை. ஏமாற்றமாய் உணர்ந்தான்.

அந்தப் புதிய உணர்வு அவனை ஆச்சர்யப்படுத்தியது.

'அவள் சாதாரணப் பெண். நிருபராய் பணிபுரிபவள். அவளை காணாமல் ஏன் துவண்டு போனேன்?

'ஒரு வேளை நான் அரசியலுக்கு வரக் காரணமாய் இருந்ததாலா? அவள் கூறிய ஆலோசனைகளை செயல்படுத்தி மக்களிடம் நல்ல பெயர் வாங்கியதாலா? ஏன்? ஏனோ... புரியவில்லை. ஆனால் அவளைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருக்கே! அம்மா திருமணப் பேச்சை எடுக்கும் போதெல்லாம் வெறுப்புடன் தட்டுகிறேன். எதனால்?'

பலவித யோசனையுடன் — அம்மா பரிமாறிய சாப்பாட்டை சாப்பிட்டு முடித்தவன், கையை கழுவித்துடைத்தான்.

எதிரே சித்தப்பா கணபதி வந்து நின்றார்.

MITHRAVINTHA

"சித்தார்த்..."

"ம்"

"எனக்கு வேண்டிய நண்பர் ஒருத்தர்... மதுபான தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கணுமாம். ஸ்ரீபெரும்புதூர்ல முப்பது ஏக்கர்ல! இதனால அரசாங்கத்துக்கு பலகோடி வருமானம் கிடைக்கும். ஏழைகளுக்கு வேலை கிடைக்கும். நீ மனசு வச்சா...?"

"சித்தப்பா... மதுவை அடியோடு ஒழிக்கணும்னு போராடிக்கிட்டிருக்கேன்... மறந்துட்டீங்களா?" பொங்கி வந்த கோபத்தை அடக்கியபடி கேட்டான்.

"அடப்போப்பா... நீ மதுவை ஒழிச்சிட்டா... எவனும் குடிக்காம இருந்துடுவானா? நீ ஆட்சிக்கு வந்ததும் மதுக்கடைகளை இழுத்து மூடிட்டே! அதுக்காக... கள்ளச்சாராயம் ஒழிஞ்சிடுச்சா! குடிக்கறவன்.. அந்த பழக்கத்தை மறந்திடறதில்லே. அரசாங்கத்துக்கு வர்ற வருமானத்துக்கு தடை போட்டுடாதே! புத்திசாலித்தனமாக நடந்துக்க. நீ ஒரே ஒரு கையெழுத்துப் போட்டேன்னா... நூறு கோடி உனக்கு பரிசா கிடைக்கும்... என்ன சொல்றே! அவங்களை வரச் சொல்லட்டுமா?"

"சித்தப்பான்னு பார்க்கறேன்... நான் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கறதுக்குள்ளே போயிடு..."

"சித்தார்த்!"

"போய்யா வெளியே... இல்லேன்னா.. வெளியே வரமுடியாத அளவுக்கு உள்ளே தள்ளிடுவேன்... போ!" இரைந்து கத்தினான்.

அரண்டு போனார் கணபதி.

13

"இந்தா இந்தச் செய்தியை உடனே அடிச்சித்தரச் சொல்லு!"

உதவியாளரிடம் கொடுத்து அனுப்பிய இளையசெல்வன், மற்றொரு சிறப்பு நிருபர்.

தேநீர் கோப்பையுடன், யாழினி முன் அமர்ந்தான்.

"இந்த வாரம் என்ன கட்டுரை பண்ணியிருக்கீங்க யாழினி?"

குடித்து முடித்த தேநீர் கோப்பையை மேசையின் ஓரம் வைத்து விட்டு புன்னகைத்தபடி சொன்னாள்.

"ரேஷன் முறைகேடுகள் பத்தி!"

"ஏன் யாழினி... முதலமைச்சர் பத்தி எழுத எதுவும் கிடைக்கலையா?"

"ஏன் அப்படி கேக்கறீங்க?"

"இல்லே... அநியாயத்துக்கு நல்லாட்சி நடத்துறாரே?!"

"நாம குறைகளை எழுதறதே நல்லாட்சி வேணும்னுதானே? நல்ல விஷயம்தானே!" என்றாள்.

"சரி... எப்ப கல்யாண சாப்பாடு போடப்போறீங்க?"

"நாளன்னிக்கு என் தோழி வந்தனாவுக்கு கல்யாணம் வந்திங்கன்னா... உங்களுக்கும் ஒரு இலை போடச் சொல்றேன்."

"எனக்கேவா? பத்திரிகைக்காரனிடமே சூசகம்பா? அதெல்லாம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும் தாயி! உங்க பேரனை கொஞ்ச ஒரு தாத்தா வேணுமில்லையா? அவரை நீங்களே கண்டுபிடிக்கிற மாதிரி யோசனையா? இல்லே... உங்க வீட்லே தேடிக்கிட்டு இருக்காங்களா? தனக்கே உரிய குறும்புத்தனத்துடன் கேட்டான் இளையசெல்வன்.

"ஓ... போட்டு வாங்கிறீங்களாக்கும். உங்களுக்கு எப்படித்தோணுது?" யாழினியும் விடுவதாயில்லை.

"எனக்குத் தெரிஞ்சு... நீங்க எந்த கிழவன் பின்னாடியும் சுத்தினதா தெரியலே. உங்களைத் தேடி எந்தக்குமரனும்

MITHRAVINTHA

...சொல்லவா?"

...லுங்களேன்... புரோக்கர் வேலையும் நடக்குதா?"

"ஆமாம்... 'கமிஷன்' குடுத்துடணும் சரியா?"

"தாராளமா?"

"நம்ம முதலமைச்சர் அழகான இளைஞர், உங்களை மாதிரி புத்திசாலியான பொண்ணு கிடைச்சா... அவருக்கு நல்லது பேசிடவா?"

"என்னவிடவா? போய் வேலையைப் பாருங்க. உங்களுக்காவது சீக்கிரம் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டு சாப்பாடு போடுறேன்... சரியா."

"பாவம்... நம்ம முதல்வர் குடுத்து வச்சது அவ்வளவு தான்!" கிண்டலாய் சொன்னபடி தன் 'கேபின்' நோக்கி நடந்தான். சிரித்துக் கொண்ட யாழினிக்கு சட்டென ஷிவாவின் நினைவு எழுந்தது.

அவன் எப்படி இருப்பான்? வாட்ட சாட்டமாய், உயரமாய் இருப்பது மட்டும் தான் தெரியும்! அவன் முகம் எப்படி இருக்கும்! அவனது குரல் எப்படி இருக்கும்!"

அவளுக்கு அவனைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது. உடனடியாக அவன் குரலையாவது கேட்க வேண்டும் என தோன்றியது.

இதுநாள் வரை வலிய கேட்க தயக்கமாக இருந்தது. இன்று கேட்கலாமா?

"நம்ம முதலமைச்சர் இப்படியெல்லாம் ஒழுங்கா ஆட்சி நடத்துறாரா?" ஷிவாவிடம் இருந்து 'இ-மெயில்' வந்திருந்தது.

"சலிச்சுப் போச்சு ஷிவா... முதலமைச்சர் விவகாரம் வேண்டாமே... வேற பேசுவோம்!"

"பேசுவோமே! சரி... உங்க குடும்பம் பத்தி சொல்லுங்களேன்!"

"அப்பா இல்லை, அம்மா, அண்ணன், அண்ணி! 'ஜாலி'யாய் போகிறது வாழ்க்கை! உங்க குடும்பம் பத்தி தெரிஞ்சுக்கலாமா?"

"எனக்கும் அப்பா இல்லை. அம்மா, தங்கை, அவள் கணவர். அதுவும் தற்போது நானும், அம்மாவும் மட்டுமே!"

"திருமணம் எப்போது?"

"பெண் கிடைத்தால்!"

"இன்னுமா கிடைக்கலை?"

"காதலிச்சு கல்யாணம் பண்ணிக்கணும்னு ஆசை?"

"காதலி?"

"பார்த்துவிட்டேன். ஆனால் இன்னும் என் காதலை அவளிடம் சொல்லவில்லை."

"அவள் யாரென்று நான் தெரிந்துக் கொள்ளலாமா?"

"அஸ்க்கு... புஸ்க்கு! அது சஸ்பென்ஸ்"

"ரொம்ப தான் அலட்டிக்கிறீங்க. சரி... எந்த கம்பெனியிலே வேலை பார்க்கிறீங்க?"

"ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தில்"

"எல்லாவற்றிற்கும் மழுப்பலான பதிலா? 'இ-மெயில்'ல பேசிக்கிறது போரடிக்குது. உங்க 'போன் நம்பர்' தர்றீங்களா"

"புத்திசாலிகள் வாழ்க்கையில் சுவாரசியங்களை விரும்புகிறவர்கள். நான் புத்திசாலி. நீங்கள் என்னை விட புத்திசாலி! இன்னும் கொஞ்சதான்... நம் நட்பு இப்படியே தொடரட்டுமே"

"கொஞ்ச நாள் என்றால்!"

MITHRAVINTHA

"மேடத்துக்கு என்னைப் பார்க்க அவ்வளவு அவசரமா?"

"என் புத்திசாலி நண்பரைப் பார்க்க ஆர்வம்!"

"எனது தோழியின் ஆர்வத்திற்கு நன்றி! வருகிற பத்தாம் தேதி உங்களை சந்திக்க வருவேன்!"

"நிஜமா?"

"சத்தியமாய்!"

"பத்தாம் தேதிக்கு இன்னும் இருபத்தி மூன்று நாட்கள் இருக்கிறதே!"

"இருக்கட்டுமே...! அதுவரை காத்திருக்க முடியாதா?"

இருவரும் காதலை உள்ளங்களில் புதைத்து, மறைத்தும், மறைக்காமலும் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தனர்.

'எப்படி... அவளிடம் பார்த்தே ஆக வேண்டும் என்பது போல் பேசினேன்! இதுதான் காதல் அவஸ்தையா? என்னது!'

'காதலா? நான் இவளை காதலிக்கிறேனா?' தன்னையே கேட்டு முட்டாளாகிப் போனான்.

சித்தார்த்திற்கு அன்றிரவு முழுக்கவே உறக்கம் வரவில்லை.

'எப்படி திடீரென்று பத்தாம் தேதி சந்திப்போம் என்று நான் குதித்தேன்! என்னதான் ஆகிவிட்டது எனக்கு! யாமினியை நான் நேசிக்கிறேனா? அவளுடன் 'சாட்' பண்ணும் போது மனசு லேசாகிப் பறக்கிறதே... அதற்கு இந்த உணர்வு தான் காரணமா? இது சாத்தியமா?'

ஆச்சரியமாகவும் இருந்தது. இனிய அவஸ்தையாகவும் தெரிந்தது.

மறுநாள்... அவர்கள் வாழ்க்கையில் மிக சுவாரசியமான நிகழ்ச்சி ஒன்று நடந்தது.

முதலமைச்சரின் கார் வருகிறது என்பதற்காக, பொது மக்களின் வாகனங்களை நிறுத்தி அவர்களை சிரமத்திற்கு உள்ளாக்கக் கூடாது என்பது சித்தார்த்தின் உத்தரவு.

அன்றும் சித்தார்த் காரில் செல்ல... ஜனங்கள் ஆச்சரியமாய் பார்த்தபடி அவர்களும் வாகனங்களை ஓட்டிச் சென்றனர்.

சித்தார்த்தும் அவர்களைப் பார்த்து கையசைத்தான்.

அப்போது தான் அவன் அவளைப் பார்த்தான்.

வெப்பு நிற... கண்ணாடிகள் பதித்த சல்வார் கமீஸில், கூந்தலை அலைய விட்டபடி, கண்ணாடி அணிந்திருந்த யாமினியும், இவனைப்பார்த்து மரியாதை நிமித்தம் புன்னகைத்தாள்.

14

அன்றிரவு!

அத்தனை அலுவல்கள் மத்தியிலும் வழக்கப்படி சிறிது நேரத்தை ஒதுக்கிக் கொண்ட சித்தார்த்... அந்த பருவத்திற்கே உரிய துடிப்புடன் 'இ-மெயில்' அனுப்பினான்.

"இன்னைக்கு நான் உங்களைப் பார்த்தேன் யாமினி!"

"சும்மாதானே! பொய்!"

"நிஜம்தான்! வெப்பு நிற சல்வார் கமீஸ், கண்ணாடி அமர்க்களமாய் இருந்தது. கூந்தலை பறக்க விட்டுக் கொண்டு... தேவதை மாதிரி வந்தீங்க!"

"போட்டு வாங்குறீங்க" என்றாள், அரைகுறை நம்பிக்கையுடன்!

"சரி... நம்புற மாதிரி ஒரு ஆதாரம் சொல்லவா?"

"ம்"

"அந்த நேரம்... நம்ம முதல்வரும் கார்ல போய்க்கிட்டிருந்தார். நீங்களும் உங்க கண்ணாடியை தலைப்பக்கமாய் ஏற்றிவிட்டு, அவரைப்பார்த்து சிரிச்சீங்க... சரியா!"

யாமினியால் நம்பவே முடியவில்லை.

MITHRAVINTHA

"வாவ்! அப்ப நீங்க எங்கே இருந்தீங்க?"

"உங்களுக்கு ரொம்ப பக்கமா என் வண்டியிலே காத்துட்டிருந்தேன்!"

"அட... கடவுளே... என்கிட்டே பேசியிருக்கலாமே!"

"இப்போ நீங்க கேட்டீங்களே! என்னைப் பார்த்தால்... நீங்களாவது ரொம்ப... ரொம்ப ஆச்சரியப்படுவீங்க!"

"நான் உங்களை முன்பே பார்த்திருக்கிறேனா?"

"ஆமாம்!"

"எங்கே... எப்போது?" என்றான் பரபரப்புடன்.

"சொல்ல மாட்டேன்"

"ப்ளீஸ் க்ளுவாவது கொடுங்க!"

"சரி... பேபர் சேவகராமணியன்"

"ஏமாத்தறீங்க சேவா!"

"வண்டிப்பா உங்களை ஏமாத்த மாட்டேன் காதலி!"

"என்ன சொல்றீங்க!" என்றான், சிறு குழைத்தவனாய்.

"சரி... ஒரு 'க்ளூ' தாறேன். நாளைக்கு கோட்டையிலே 'பத்திரிகையாளர்' சந்திப்புக்கு முதலமைச்சர் ஏற்பாடு பண்ணியிருக்காரா?"

"ஆமாம்... அதெப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?"

சுதாரித்துக்கொண்டான் சித்தார்த்.

"என் நண்பனும் பத்திரிகையில் வேலை பார்ப்பவன்தான். அவன் மூலம் தெரிந்து கொண்டேன்!"

"எந்த பத்திரிகை? அவர் பெயர் என்ன?"

"அதெப்படி சொல்லுவேன்! அன்னைக்கு சந்திப்பின் போது என் நண்பனுடன் நானும் வருவேன். முடிந்தால் நீங்களும் வாருங்கள்...

MITHRAVINTHA

[illegible]கண்டுபிடியுங்கள்" என்றான் முத்தாப்பா.

அத்திமிடம் முதல் யாழினிக்கு உறக்கம் பிடிபடவில்லை. மறுபடியும் அதே உடையை போட்டுக் கொண்டு வெகு நேரம் நிலைக்கண்ணாடி முன்பு நின்றிருந்தாள்.

'வேலை பார்க்கப் போகிறேன். என் இதயத்திற்குள் வண்டு போல் நுழைந்து காதல் அவஸ்தையைக் கொடுத்து இம்சித்துக் கொண்டிருப்பவனே... நீ எப்படி இருப்பாய்? கனவில் பல [illegible] முகங்கள் வந்து போயின.'

தன் அலுவலகத்தில் விசாரித்த போது முதல்வரின் பேட்டிக்கு இளஞ்செல்வன் தான் செல்கிறான் என்று தெரிந்தது.

அவனிடம் சென்றாள்.

"உங்க வீட்ல எல்லோரும் நலமா செல்வா?"

'என்ன திடீருனு இவ்லோ அக்கறை! என் மனைவி பிரதீபா கேட்டா... தண்ணிக் குதிச்சிடுவா!' என்றான், எழுதுவதை நிறுத்தாமலே!

'அதை கொஞ்சம் குண்டு இல்லே! [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] தோட்டை [illegible] பேட்டி இருக்கே... நீங்களா [illegible]"

"ஆமாம்!"

"நான் போகட்டுமா?"

"என்னது?"

"நான் போகலாமான்னு கேட்டேன்!"

"அதான் எதுக்கு?"

"சி.எம்.கிட்டே நறுக்குன்னு நாலு கேள்வி கேட்கணும்!"

"அதை எங்கிட்ட சொன்னீங்கன்னா... நான் கேட்டுட்டுப் போறேன்!"

"ப்ச்... நான் போயாகணும்!"

"மேடம்... நான் சும்மா விளையாட்டுக்குத்தான் சொன்னேன்... முதலமைச்சரை கல்யாணம் பண்ணிக்கிறீங்களான்னு! அதுக்காக... இதெல்லாம் கொஞ்சம் 'ஓவரா' தெரியலே!"

"அவரே வந்து பொண்ணு கேட்டாலும் இந்த யாழினி சம்மதிக்கமாட்டா. [illegible] அறுக்காம இந்த உதவி பண்ணக்கூடாதா?"

"[illegible] விஷயம் இருக்கு... பொழைச்சிப்போங்க!" என்றான், பெரிய மனதுடன்.

தன்னை [illegible] அலங்கரித்துக் கொண்டு அழகாய் சென்றாள்.

அந்த 'ஹால்' முழுக்க பத்திரிகை, டி.வி.காரர்கள் நிறைந்திருந்தனர்.

யாழினிக்கு படபடப்பாய் இருந்தது.

'இதில் சிவசுப்ரமணியன் யார்? அதோ, அந்த நீலஜீன்ஸ் போட்டிருப்பவனா? இருக்காது. சிவாவின் குரலில் இருந்த கம்பீரத்திற்கும், இவன் முகத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை! ஒரு வேளை... என்னையே 'குறுகுறு'வெனப் பார்த்து கொண்டிருக்கும் சாம்பல் நிற சட்டை போட்டிருப்பவனா? சேச்சே ... சிவாவின்

MITHRAVINTHA

ணைகளை பார்த்திருக்கேனே... அதில் இருந்த காந்தசக்தி இவன் சின்ன கண்களில் இல்லை' இப்படியே யாரும் அறியாமல் ஒவ்வொருவரையும் ஆராய்ந்தான். நெட்டையாய் இருந்தால் கறுப்பாய் இருந்தார்கள். குட்டையாய் இருந்தால் சிவப்பாய் இருந்தார்கள். அவளால் யாரென்று இனம் காண முடியவில்லை.

ஆனால்... அவன் தன்னைத் தேடுவதை ரசித்தபடி... நிருபர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்கிறார் இளம் முதல்வர்.

இடைவிடாத பணிக்காரணமாய் 'இ-மெயில்' அனுப்ப முடியவில்லை. நான்கு நாட்களுக்கு பிறகே சிறிது ஓய்வு கிடைத்தது. யாழினியிடம் இருந்து ஏகப்பட்ட 'மெயில்'கள் வந்திருந்தன. அத்தனையும் அவள் ஏமாற்றத்தை பிரதிபலித்திருந்தன.

"ஏன் வரவில்லை?" என்று கேட்டிருந்தாள்.

"நானா... வந்தேனே!"

"பொய்...!"

"இல்லை... வந்திருந்தேன்.... நீங்கள் என்னையே தேடிக் கொண்டிருந்தீர்கள்! நான்தான் பார்த்தேனே!"

"சீ... நீங்கள் என்ன நிற உடையில் வந்திருந்தீர்கள்?"

"வெள்ளை!"

"வந்திருந்தவர்களில் பாதி பேர் வெள்ளை உடையில் தானே வந்திருந்தார்கள்... முதல்வர் உட்பட!"

"அது என் தவறில்லை!"

"சீ... நீங்களாவது வந்து என்னிடம் பேசி இருக்கலாமே!"

"என்னைக் கண்டுபிடியுங்கள் என்றுதான் சொன்னேன். நான் வந்து எப்படி பேசவேணாம்!"

இப்படியே நீண்டது வாக்குவாதம்.

சட்டசபைத் தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. சித்தார்த் தன் பலத்தை நிரூபிக்க வேண்டிய கட்டம்.

அந்த நேரத்தில் எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவிற்கு மழை கொட்டோ கொட்டோ என்று கொட்டியது.

ஊரெங்கும் மழைநீர் தேங்கி நிற்க... அணைகள் உடைப்பெடுத்துக் கொண்டு, இடி-மின்னலுக்கு மக்கள் பலியாகி... இயல்பு நிலை பாதித்தது.

சித்தார்த் தன் அமைச்சர் பெருமக்களுடன் கலந்தாலோசித்து, துரிதப் பணிகளில் ஈடுபட்டான். நேரடியாக களப் பணிகளில் இறங்கினான். தெருத் தெருவாய் மழை வெள்ளத்தில் இறங்கி நடந்தான்.

அத்தனை செயல்களும், ஓட்டுக்களுக்காக இல்லை என்பதை பலரும் அருகில் இருந்து பார்த்தார்கள்.

யாழினியும் பார்த்தாள்? - ஏங்கினான்.

15

அந்தத் தெருவில் வந்த போது மனதிற்குள் மின்னல் வெட்டியது.

'இது... இது தானே யாழினி வீடு இருக்கும் தெரு?'

தெருப் பெயர் தாங்கிய சிமெண்ட் பலகையைப் பார்த்தான். 'அகத்தியர் தெரு!' பளிச்சிட்டது.

[illegible] சித்தார்த் வேட்டியை மடித்து கட்டினான்.

"சார்... உடம்புக்கு முடியாம போயிடப் போகுது அங்கங்கே குண்டும் குழியுமாக இருக்கு... நீங்க சார்... போக வேண்டாம்." பாதுகாவலர்கள் தடுத்தனர்.

MITHRAVINTHA

"அப்பா... இந்தத் தெருவுல வசிக்கிறவங்க மட்டும் 'ரிஸ்க்' எடுக்கலாமா?" மீறி நடந்தான்.

"சொன்னா கேளு சித்தார்த்! அதான், இத்தனை தெரு இறங்கிப் போய் பார்த்தாச்சே? நிவாரண உதவி வழங்கிட்டாப் போச்சு. ஜனங்களுக்கு தேவை பணந்தானே!" என்றார் கணபதி.

சித்தார்த் முறைத்தான்.

அவரை அவன் ஓரங்கட்டியே வைத்திருந்தான். அந்தக் கோபம் வரதியின் உடல்மொழியிலும் நிறைந்திருந்தது. அண்ணன் எப்ப சாவான்; திண்ணை எப்ப காலியாகும் என்று காத்திருந்தவருக்கு திண்ணை காலியானதும்– சித்தார்த் வந்து அமருவான் என்பதை சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. தவிர, அவரை சித்தப்பா என்றும் பாராமல் அவமானப்படுத்தியது வேறு கனன்றுக் கொண்டே இருந்தது.

அரசியல் ஞானமே இல்லாதவனால் எப்படி சிறப்பாய் காய் நகர்த்தி மக்களிடமும் நல்ல பெயர் வாங்க முடியும்? அமைச்சர் இளமாறனும் பக்கவாதம் வந்து பேச முடியாத சூழ்நிலையில் படுத்தப்படுக்கையில்!

அப்புறம் எப்படி?

அவனை பின்னால் இருந்து யாரோ இயக்குகிறார்கள்.

'அது யார்?'

ரொம்ப நாட்களாய் இந்தச் சந்தேகம் நிரடிக் கொண்டே இருந்தது.

முதலமைச்சர் வந்திருக்கிறார் என்று அறிந்ததும் மக்கள் அவனை வரவேற்க முண்டியடித்தனர். தங்களில் ஒருவனாய் நினைத்து தங்களுக்கு நேர்ந்த இடர்பாடுகளை சொன்னார்கள்.

செயலாளர் எல்லாவற்றையும் குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டார்.

மழை காரணமாக இன்று உபேந்திரன் அலுவலகம் செல்லாமல்

விடுப்பு போட்டிருந்தான். வீட்டு வாசலில் குடும்பம் மொத்தமும் அவனைப் பார்க்க நின்றிருந்தனர்.

"தூங்கவே முடியலீங்க... வீடெல்லாம் ஒழுகுது!"

"குடிக்கிற தண்ணியோடு சாக்கடைத் தண்ணியும் வந்திடுச்சுங்கய்யா!"

"ஆமாங்க... அருவருப்பில்லாம... தண்ணீ ஓடிய பாதை எங்கேயுமே சாக்கடையிலே குப்பை நிறைஞ்சிருக்கிறதால தண்ணீ ஓட வழியில்லாம... வீட்டுக்குள்ளேயே மழைத் தண்ணீ வந்துடுச்சு!" என்றார் தன் பங்காக யாழினியின் தாயும்.

அது தான் யாழினியின் வீடு என்று தெரியும். பேசியது அவள் அம்மா என்பதை சாயல் சொல்லியது.

கை கூப்பி வணங்கினான்.

"வணக்கம்மா... கேக்கவே கஷ்டமா இருக்கு... இன்று மாலைக்குள் சாக்கடைகள் எல்லாமே தூர்வாரப்படும். மற்ற கோரிக்கைகளும் நிறைவேற்றப்படும். மழைத் தண்ணீர் வீட்டுக்குள்ளேயே வந்துடுச்சா? எங்கே?" என்றபடி வீட்டை எட்டிப் பார்க்க...

"உள்ளே வாங்க சார்" என்று அழைத்தான் உபேந்திரன்.

அது போதுமே முதல்வருக்கு!

யார் வீட்டுக்குள்ளும் செல்லாதவன்... அந்த வீட்டுக்குள் நுழைந்தான்.

பரவசம் உள்ளம் முழுக்க அப்பிக் கொண்டது.

கண்கள் அவளைத் தேடி அலைந்தன.

உபேந்திரன் தங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களை அறிமுகப்படுத்தினான்.

'யாழினி நடமாடும் வீடு! அவள் வீட்டிற்கு, அவளுக்கே தெரியாமல், அவள் இதயத்தில் வாழும் நான்... வந்திருக்கிறேன்'

MITHRAVINTHA

...து... எத்தனை காதலர்கள் வாழ்க்கையில் நடக்குது!

"என் தங்கை கூட பத்திரிகை திருப்பி சார். இப்ப அவ [illegible] இல்லே... நீங்க வந்திருப்பது தெரிஞ்சா ரொம்ப [illegible]!"

"ம்" [illegible]!

ஹாலின் ஓரத்தில் போடப்பட்டிருந்த மேஜையில் பூச்சாடியு[illegible] பக்கத்தில் யாமினியின் படம் இருந்தது.

[illegible]

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

[illegible]

"[illegible]"

"[illegible]"

"[illegible]"

"[illegible]"

அமைஞ்சா நல்லா இருக்கும்னு தோணுச்சு!"

"அம்மா... இது பேராசை!" கடுப்படித்தான் உபேந்திரன்.

"நான் அவரையா மாப்பிள்ளைன்னு சொன்னேன்! அவரை மாதிரி..."

"நம்ம யாமினி கல்யாணத்துக்கு அவரை தலைமை தாங்க கூப்பிட்டா என்ன! வருவாரா? நீ என்ன நினைக்கிறே யாமினி?"

"இப்ப எதுக்கு இப்படி [illegible] எல்லாம்?"

"[illegible] இப்படி [illegible]"

"[illegible] இந்த வீட்டுல [illegible] உன் [illegible]"

"சரி... அப்படியே இருக்கட்டும் [illegible] நல்ல [illegible] எங்களுக்கு [illegible] பத்திரிகைக்காரி மாதிரியே பார்க்காதே! [illegible] தான் தெரியும்."

"சரி... விடுங்க..." [illegible] இல்லை.

[illegible]

"வாறான்... வாறான்..."

"அம்மா [illegible]!"

"ஒரு அஞ்சு நிமிஷம் இருந்தாரு?"

"எங்கேம்மா?"

"தனியா பேசணும்!"

ஒரு கணம் [illegible], கண்களால் அனைவரையும் பார்க்க-

MITHRAVINTHA

உதவியாளர்கள், செயலாளர்கள், வீட்டு வேலையாட்கள் அனைவரும் வெளியேறினர்.

"சித்தப்பா இருக்கட்டும்" என்றாள் பர்வதம்.

"ம்... சொல்லுப்பா!"

"ஜாதகம் பார்த்தேன். உனக்கு இன்னும் நாலு மாசத்துக்குள்ளே கல்யாணம் பண்ணியாகணுமாம்!"

"இல்லேன்னா?"

"கல்யாணமே நடக்காதாம்!"

16

"இதையெல்லாம் இந்தக் காலத்துல நம்புறியா?"

"உனக்கு நம்பிக்கை இல்லாம இருக்கலாம். ஆனா, என் வாழ்க்கையிலே ஜோசியத்துல வந்ததெல்லாம் நடந்திருக்கு!"

"சரிம்மா... அதுக்கு என்ன பண்ணணுங்கிறே?"

"ஏற்கெனவே உங்க அப்பா உனக்காக பார்த்து வச்சிருந்த வரன்களையும் வேண்டாம்னுட்டே! உங்க சித்தியோட அண்ணன் பொண்ணு மிருதுளா... அமெரிக்காவுல படிச்சிட்டு தனியா இங்கே 'விஷுவெல்' சம்பந்தமா சொந்தமா கம்பெனி வச்சு நடத்திட்டிருக்கா. ரொம்ப அழகா, உனக்கு பொருத்தமா இருப்பா."

"ஆமா சித்தார்த்! என் மச்சான் பொண்ணுங்கிறதுக்காக சொல்லலே... ஆனா, மிருதுளா தான் உனக்கேத்த ஜோடி" என்றார், இடைமறித்து கணபதி.

சில கணங்கள் யோசித்தவன், தன்னை பிடிக்க வலை விரிக்கும் சித்தப்பாவின் தந்திரத்தை புரிந்து கொண்டான். அதே நேரம், தனக்காகவே வாழும் அம்மாவை கலங்க வைக்கவும்

விருப்பமில்லை.

"சரிம்மா... உன் விருப்பப்படி கல்யாணம் பண்ணிக்கிறேன்"

இவ்வளவு சீக்கிரம் அவனிடமிருந்து இப்படியொரு பதில் வரும் என்பதை எண்ணாத இருவருக்கும் மகா வியப்பு.

பெற்ற தாயை விட, சித்தப்பா வெகுவாய் மகிழ்ந்தார்.

"ஆனா..."

"சொல்லுப்பா..."

"இந்தப் பொண்ணு வேணாம்"

"பின்னே?"

"என்னது?" கணபதி திடுக்கிட்டார்.

"இன்னும் ரெண்டு மாசத்துல தேர்தல் வரப்போகுது. அது முடியட்டும்... உன் மருமகள் யாருன்னு நானே சொல்றேன்."

"நீயே... பார்த்துட்டியா?"

"காதலிக்கிறியா சித்தார்த்..." உள்ளுக்குள் எரிமலை வெடித்தது கணபதிக்கு.

"ஏன்... கூடாதா? இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்யற எனக்கு, நம்ம வீட்டுக்கு ஒரு நல்ல பொண்ணை மருமகளா தேர்ந்தெடுக்கிற திறமை இல்லாமலா போகும்?"

"..........???!"

"என்னை வழி நடத்தறது அந்தப் பொண்ணுதான்! அவ எனக்குள்ள விதைச்ச விதைதாம்மா... இன்னைக்கு ஊரெங்கும் செழித்து வளர்ந்திருக்கு. என்னோட நல்ல பேருக்கு பின்னால... அவளோட முகம்தாம்மா இருக்கு. அவதான் என் மனைவியா வர முடியும்." என்றான் தீர்மானமாக.

[illegible] பர்வதம் தெளிந்தாள்.

"யாரா இருந்தா என்னப்பா... உனக்கு பிடிச்சிருக்கணும்.

MITHRAVINTHA

அதானே முக்கியம்." என்றான், சந்தோஷம் பொங்க.

"அ...ஆமாம் அண்ணி... சரியாச் சொன்னீங்க. பொண்ணு யாருன்னு தெரிஞ்சுக்கலாமா சித்தார்த்?"

"தேர்தல் முடியட்டும்... சொல்றேன்! அதுவரைக்கும் விஷயம் யாருக்கும் தெரியக் கூடாது."

"சரி... சித்தார்த்!"

கணபதி சந்தேகப்பட்ட விஷயம்தான். ஆனால், அதை அவன் வாயால் கேட்ட போது அமிலப்பட்ட எரிச்சல் உண்டானது.

'இல்லை... இது நடக்கக் கூடாதே! என்ன பண்ணலாம்?'

அப்போதிருந்தே யோசித்தார்.

ஒரு பக்கம் சித்தார்த் தேர்தலுக்கான பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்க, மறு பக்கம், அவனுக்கு உதவுவது போல் பாவனை செய்து அவனை கூடவே வைத்து கண்காணித்தார்.

'இவனுக்கு காதலிக்க ஏது நேரம்!'

அவன் காதலிக்கும் பெண் யாழினிதானோ என்ற சந்தேகம் இருந்ததே தவிர அது உறுதி ஆகவில்லை.

தன் மகளின் [illegible] மணமுடித்து இன்னும் நெருங்கிய பந்தத்தை உண்டாக்கி அதிக பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற திட்டமும் தவிடுபொடி... இப்போது அத்தனை கோபமும், முழு அளவில் சித்தார்த்தின் காதலி மீது திரும்பியது, கணபதிக்கு.

தேர்தல் பணி காரணமாக யாழினியுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. 'சஸ்பென்ஸை' உடைத்து விட்டு 'போன்' பண்ணியாவது அவள் குரலை கேட்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான்.

ஆனாலும் தவிர்த்தான்.

தேர்தல் குறித்த யாழினியின் கட்டுரைகளை ஆர்வத்துடன் படித்தான். மக்கள் நலம் பெரிதென எண்ணும் அவளுக்கு

"எதிரி நாட்டு மன்னர் ஏன் பயந்து ஓடறார்?"

"நம் போர் வீரர்கள் ஆயிரம் பேரை 'கிராபிக்ஸ்' செய்து பத்தாயிரம் பேர் இருக்கிற மாதிரி காட்டிவிட்டோம்."

- சுமதி சிவசுப்பிரமணியன், ஆலத்தம்பாடி.

"நடிகை வீட்ல திருடப் போயிட்டு திருடாமலே வந்துட்டியே... ஏன்?"

"நடிகை படுத்திருந்த கோலத்தைப் பார்த்ததும், என் வேலையை மறந்துட்டேன்!"

- அம்பை தேவா.

"தரகரே! கல்யாணம் முடிஞ்சி ரெண்டு நாள்தான் ஆகுது. அதுக்குள் பொண்ணு வாந்தி எடுக்கிறாளே...!"

"அதான் பொண்ணு பார்க்கப் போனப்போதே சொன்னேனே பொண்ணுக்கு இருபது வயசு முழுசு மாசம்னு!"

MITHRAVINTHA

அவனின் திட்டங்களும், கோரிக்கைகளும் உறுதுணையாய் இருந்தன.

யாழினிக்கு பிடிபடவேயில்லை.

என்னாகியிருக்கும் இந்த சிவாவுக்கு? இத்தனை 'மெயில்' அனுப்பியும் ஒரு தகவலும் இல்லையே?'

அவனிடம் தொடர்பு கொள்ள முடியாததால்... எதிலும் ஈடுபாட்டுடன் இருக்க முடியவில்லை. வீட்டில் வேறு அவளின் திருமணம் பற்றிய பேச்சில் தீவிரமாய் இருந்தார்கள். தரகர், உறவினர்கள் மூலமாக நிறைய வரன்கள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

அது குறித்து பேசும்போதெல்லாம், எதையாவது சொல்லி தற்காலிகமாக தவிர்த்து விடுகிறாள்.

சிவாவின் மனதில் நான் இருக்கிறேனா?

பலவிதமான யோசனைகளுக்கு பின் தைரியமாக ஒரு 'இ-மெயில்' அனுப்பினாள்.

"சிவா!

நீங்கள் யார், என்னவென்றே தெரியாது. ஆனாலும், ஏதோ ஒரு புள்ளி... நம்மை இணைப்பது போல் உணர்கிறேன். நம் சமூக சிந்தனைகள் ஒன்றுபோல் இருக்கின்றன. உங்களிடம் பழகிய சில மாதங்களில் தான் என்னை நான் உணர்ந்தேன்... என்வசம் நான் இல்லை என்று! உங்களை நேசிக்கிறேன். உங்கள் மனதில் நான் இருக்கிறேனா என்பது தெரியாது. தெரிந்து கொள்ள ஆசை!

பதிலுக்காக காத்திருக்கிறேன்"

யாழினி!"

மக்களுக்குப் பிடித்த நாயகனாக சித்தார்த் இருக்கிறான் என்பதை... தேர்தலில் கிடைத்த வாக்குகள் சொல்லின.

பெருவாரியான ஓட்டு வித்தியாசத்தில், எல்லா மாவட்டத்திலும் அவன் கட்சிதான் வெற்றி பெற்றது.

எதிர்கட்சியினரில் ஒருவர், கூட 'டெபாசிட்' பெறவில்லை.

இதில் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு வருந்தினார்களோ... அதைவிட அதிகமாய் கணபதி தான் வயிறெரிந்தார்.

எவ்வளவோ கெஞ்சியும், சித்தார்த் அவருக்கு தேர்தலில் நிற்க 'சீட்' தரவில்லை.

அவரின் வன்மம்... மேலும், மேலும் கூடியது.

வெகு நாட்களுக்கு பின் 'கம்ப்யூட்டர்' முன் அமர்ந்தான் சித்தார்த்.

வெற்றி பெற்ற பெருமிதம் ஒரு பக்கம். பத்திரிகையாளர் சந்திப்பின் போது எடுக்கப்பட்டிருந்த காட்சிகளை... பதிவு செய்து வாங்கி இருந்தான். அந்தக் காட்சியை ஓடவிட்டு, யாழினியின் முகத்தை மட்டும் 'குளோசப்'பில் வைத்து... தன் உதட்டை பதித்தான்.

"எல்லாப் புகழும் என் யாழினிக்கு" என்றான் உற்சாகமாக.

இந்த காட்சியை இரு கண்கள் பதிவு செய்தன.

17

உறக்கம் வராத தவிப்பில் புரண்டு படுத்தாள். கொல்லைப்புற கிணற்றடியில் குடும்பம் நடத்திக் கொண்டிருந்த தவளைகள் 'கொர்க்... கொர்க்...' என சத்தம் போட்டன.

இரண்டு பூனைகளின் கத்தலில் ஆசையின் பரிபாஷைகள் புரிந்தன.

'என்னாச்சு சிவா? என் மனதை வெட்கம்விட்டு வெளிப்படுத்தியும், 'ஆமாம், இல்லை' என்று ஏதாவது ஒரு

MITHRAVINTHA

பதிலை அனுப்பி இருக்கலாமே! அந்தளவு இங்கிதம் தெரியாதவர் அல்லவே நீங்கள்! ஒருவேளை உங்களுக்கு ஏதாவது... ச்சே... ச்சே... என்ன இப்படியெல்லாம் யோசிக்கிறேன்? என் சிவாவுக்கு ஒண்ணும் ஆகி இருக்காது!'

அப்போது அறைக்கதவு தட்டப்பட்டது.

"யாழ்... யாழ்..." அம்மாவின் குரல்!

"இதோ வந்துட்டேன்ம்மா"

கதவைத் திறந்தாள்.

தூக்க கலக்கத்துடன் ரேணுகா. கையில் 'செல்போன்'

"ரொம்ப நேரமா 'போன்' அடிச்சிட்டிருந்தது. வந்து பார்த்தா... 'ஹால்' மேசையில் கிடக்கு!"

"ஓ... சாரிம்மா... நான் தான் மறந்து போய் வச்சிட்டு வந்துட்டேன். உன் தூக்கம் என்னால கெட்டுப்போச்சு."

"இருக்கட்டும்...'போன்' பண்ணி யாராவது, எங்காவது வரச் சொன்னாங்கன்னு எழுந்து 'காமிரா' சகிதம் ஓடிப் போயிடாதே... சொல்லிட்டேன்!" கண்டிப்புடன்சொல்லி விட்டு போக, யாழினி சிரித்தபடி கதவைச் சார்த்தினாள்.'

யாழினி செல்போனில், அந்த நம்பரைப் பார்த்தாள். இதற்கு முன் பரிச்சயமில்லாதது.

அதை பெரிய விஷயமாக நினைக்காமல், போனை தலையணை பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு படுத்தாள்.

இரண்டு நிமிடம் சென்றிருக்கும்... 'செல்' அழைத்தது. சிவா பற்றிய சிந்தனையை தற்காலிகமாக நிறுத்தி விட்டு எடுத்தாள்.

திரையில் அதே எண் பளிச்சிட்டது.

'யாராக இருக்கும்... அதுவும் இந்த நேரத்தில்?'

"அலோ" என்றாள்.

எதிர்முனை மவுனித்தது.

மறுபடியும் "அலோ" என்றாள்.

"அலோ" என்றது ஒரு ஆண்குரல், புதிய குரல், ஆனால் ...ங்கேயோ கேட்ட குரல் போலவும் தோன்றியது.

"அலோ...யாரு?"

"நீங்க... யாழினிதானே?"

"ஆமாம்... நீங்க யாருன்னு சொல்லுங்க?"

"என்னை உங்களுக்கு நல்லாவே தெரியும், யாழினி"

"தெரியுமா? புரியலியே..."

"நீங்க கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லத்தான் 'போன்' ...ண்ணினேன்."

"மிஸ்டர்... சுத்தி வளைக்காம நேரடியா விஷயத்துக்கு ...ர்நீங்களா?" எரிச்சலுடன் சொன்னாள்.

"கோபப்படாதீங்க யாழினி... நான் ... என் பேரு..."

"..........?!"

"சிவசுப்ரமணியன்"

"என்னது?" அந்த அதிர்ச்சியில் கையிலிருந்த 'போன்' நழுவி... ...தாரித்து பிடித்துக்கொண்டாள்.

"சி...வா?"

"அதே...!"

"கடவுளே... என்னால நம்பவே முடியலே..."

"திடீர்னு நானே 'போன்' பண்ணுவேன்னு எதிர்பார்க்கலே ...இல்லே?"

"இல்லே சிவா..."

"........"

"ஏன் இத்தனை நாளா 'மெயில்' அனுப்பலே!"

MITHRAVINTHA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இருக்கிற பொண்ணு [illegible]?"

"மனசுக்குள்ளே... பொண்ணா?"

"ஏய்... ஏய்... அதுக்குள்ளே வேற எதையோ கற்பனை பண்ணாதே! நீ என்கிட்ட கேட்டாய் அல்லவா உங்கள் மனதில் நான் இருக்கிறேனா என்று? என் மனதில் எவ்வளவு பெரிய சிம்மாசனம் போட்டு நீ உட்கார்ந்திருக்கிறே என்று... நான் உனக்கு [illegible] காட்டப் போறேன்!"

"உ...ஸா!" யாழினிக்கு கேட்டதெல்லாம் கனவா நனவா என்றொரு குழப்பம். இதயத்தில் குளிர் அடித்தது. மயக்கம் வருவது போல் பிரமை.

"ஆமாம்... யாழினி! எனக்கும் [illegible] தான் உறைத்தது... உன்னை நான் நேசிக்கிறேன்" என்று!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

[illegible]

"சரி... சாரி... ஆனா, கண்டிப்பா என்னை பார்த்து அதிர்ச்சியாகிடுவே..."

"எதனால?"

"சொல்லத் தெரியலே... ஆனா, கண்டிப்பா இது உனக்கு அதிர்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம்தான்!"

"அதையும் தான் பார்ப்போமே! உங்க குரல் எனக்கு ரொம்ப பழகிய குரல் போல தெரியுது!"

"இருக்காதா பின்னே! நான் உன்னை முதன் முதலா சந்திச்சப்ப பேசினது... ஆழமா பதிய வச்சிருக்கே"

"ஓ... ஆமாம்... ஆமாம்! சரி... நாம எப்ப சந்திக்கிறோம்?"

"அடுத்த வாரம்?"

"[illegible]... தாங்காது!"

"[illegible]?"

"வேண்டாம்... நாளைக்கு!!"

"ரொம்ப அவசரமோ! நாளைக்கே சந்திப்போம்!"

"நிஜமா?"

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

MITHRAVINTHA

இருந்தது... அவளின் புகைப்படம் கட்டிடட! அவனைப் பார்க்க நெஞ்சம் கொதித்தது.

'நான் முதல்வர் ஆவதற்கான அத்தனை குறுக்கு வழிகளும் அடைபட்டது உன்னால்தானே! நீ தானே என்னைப்பற்றி ஆராய்ந்து எழுதி, என் தகிடுதத்தங்களை கடை பரப்பினாய்!

சித்தார்த்தின் மூளையாக செயல்பட்டு, அவனை நிரந்தர முதல்வனாக்கினாய். இப்போ... பார்க்காமலே காதல் வேறயா! ஒரு பத்திரிகைக்காரி என் விதியை மாற்றி எழுத நினைக்கிறியா! வச்சுக்கிறேன்டி உங்க ரெண்டு பேருக்கும்!' பொருமினார்.

"வெற்றி...!"

"சொல்லுங்கய்யா!" என்றான், அவர் எதிரே நின்றிருந்த டிப்டாப் இளைஞன்.

"நான் சொன்னதெல்லாம் நினைவிருக்கா?"

"இருக்குங்க. நாளைக்கு மாலை ஆறு மணிக்கு நாடே ஸ்தம்பிக்கும்!"

"நல்லது... கவனமா இரு... எந்த தடயமும் இருக்கக் கூடாது!"

"இதெல்லாம் என் கைவந்தகலை... மாட்டிக்க மாட்டேன்யா!"

18

சித்தார்த்... தன் பாதுகாவலர்களின் கண்களில் மண்ணை தூவிவிட்டு வருவதற்குள்... அவன் திட்டம் போட்ட நேரத்தைவிட பத்து நிமிடம் தாமதமாகி விட்டது.

'ஹெல்மெட்' உதவியால் முகம் மறைக்க வேகமாய் 'பைக்'கை செலுத்தினான்.

'சொன்ன வார்த்தை தவறவிடக்கூடாது. சரியாக

ஆறுமணிக்கெல்லாம் அவள் முன் சென்று நிற்க வேண்டும். 'ஹெல்மெட்'டை கழற்றியதும்... அவள் முகம் எப்படியெல்லாம் மாறப்போகிறது!' மனதுக்குள் கற்பனையில் பரவசமாய் உருவகப்படுத்தி மகிழ்ந்தான்.

யாழினி... தன் 'ஸ்கூட்டி'யில் பறந்து வந்தாள்.

'அவரைப் பார்த்ததும் அதிர்ச்சியில் உறைந்து விடுவேன் என்றாரே! என்ன... அதிகாரமாய் அவர் எனக்கு மதிப்பிற்குரியவரோ அறிமுகமான நபராய் இருக்கலாம். அல்லது இந்த பத்திரிகைத்துறையிலோ, டி.வியிலோ பணியாற்றும் நபராய் இருக்கலாம். வேறென்ன! எப்படி இருந்தாலும் அவர் என் வேள்! இன்னும் பத்தே நிமிடத்தில்... என் சேனாவை பார்க்கப் போகிறேன்!' உற்சாகமிகுதியில் துள்ளிக்குதித்த மனசு... வண்டியை விட வேகமாய் ஓடியது.

சரியாய் ஆறு மணிக்கு அந்த மரத்தடிக்கு வந்து சேர்ந்தாள். வண்டியை வாசலில் விட்டவள் நினைவு வந்தவளாய் வண்டியிலேயே வைத்து விட்டு வந்த தன் கைப்பையை மறுபடி எடுத்து வந்தாள்.

பத்து நிமிடம் கடந்தது.

சற்று தூரத்தில் 'ஹெல்மெட்' அணிந்த 'அவன்' பைக்கில் வருவது தெரிந்தது.

உள்ளம் பரபரத்தது.

'பைக்'கை நிறுத்திவிட்டு இவளை நோக்கி நடந்து வந்த சித்தார்த் 'ஹெல்மெட்'டுக்குள் ரசித்தான்.

இளநீல நிற சல்வாரில், விரித்துப்போட்ட கூந்தலுடன், எளிமையான அழகுடன் இதயத்தை கவர்ந்தாள்.

அவள் அவனை பார்க்க...

அவன்... அவளை நோக்கி விரைய...

அவர்களுக்கு இடையில் இன்னும் நாற்பதடி இடைவெளி மட்டுமே!

MITHRAVINTHA

பூங்காவில் அவர்களைத் தவிர இரண்டு, மூன்று பேர் மட்டுமே இருந்தனர். அதுவும் ஆளுக்கொரு மூலையில்!

மணி சரியாக 6.11.

'டமார்...' என்ற வெடிச்சத்தம்!

அந்த பிராந்தியமே அதிர்ந்தது.

என்ன நடந்தது என யோசிக்கக்கூட முடியாத அதிர்ச்சி... நேரத்திற்கு!

தன்னிலை மீண்ட பின் தான் உணர்ந்தான்.

துடித்தான்.

ஆம்...!

யாழினி ... சிதறி போயிருந்தாள். அந்த அழகோவியம் இருந்த இடம் காணாமல் சிதிலமாகி விட்டது.

அவன் காலடியில் ஏதோ ஒன்று 'கொழ... கொழ'வென்று துடித்துக் கொண்டிருந்தது.

குனிந்துப் பார்த்தவன் அலறினான்.

அது... யாழினியின் இதயம்!

"[illegible]

"[illegible]

"[illegible]

'மன்னிச்சிடுங்க சார்!' என்றான் வெற்றி.

MITHRAVINTHA

"சரி... ஏதாவது தடயம் கிடயம் விட்டிருக்கப்போறே?"

"இல்லே சார்! யாழினி ரோட்ல வந்துட்டிருக்கப்ப.. வேணுமின்னே மோதி, கீழே விழவச்சு... அவளுக்கே தெரியாம அவ பேக்ல டைம்பாமை வச்சுட்டேன் சார்!"

"எதுக்கும் கவனமா இரு...!" என்றவர், வெறுப்போடு தாடையை சொறிந்தார்.

ஆற்றில் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடும் போது அதில் மிதந்து வரும் எறும்புகளை பிடித்து தின்னுமாம் மீன்கள்.

காலம் மாறும்! வெள்ளமும் வடியும்.!!

அப்போது காய்ந்து கிடக்கும் மீன்களை எறும்புகள் உணவாக தின்னும் நிலைமை வரும்.

அதை கணபதி கணக்கு போட்டுப் பார்க்கவில்லை போலும்.

சித்தார்த்தின் காதல் நெஞ்சம் நொறுங்கிப் போனது. முதன் முதலாய் அவளை பார்த்த நாள் முதலாய், 'திரிலிங்'கும், சஸ்பென்சும், சமூகப் பயன்பாடுமாய் நிறைந்த அவர்களின் நட்பும், அதற்கு பின் இதயத்தில் சறுக்கி விழுந்தவளின் காதல் கனிப்பேச்சும் அவனால் என்றுமே மறக்க முடியாதே!

அவன் வெற்றிகளுக்கு பின் நின்றவளை தன் வாழ்க்கையில் முன்னிறுத்த ஆசைப்பட்டான். அத்தனை வேலைச் சுமைகளுக்கு ஒத்தடமாய் இருந்தவள் யாழினிதானே?

தன்னை யாரென்று தெரிந்து வியக்க வேண்டும், இதயம் தவிக்க தன்னை பார்க்க வேண்டும் என்ற கனவுகளுக்காக ஓடோடி வந்தவன்... அவள் இதயம் துடித்து அடங்குவதை மட்டும் தானே பார்த்தான்?.

ஒரு நாட்டின் முதலமைச்சர் என்ற கோட்பாட்டின்படி... வேறு வழியின்றி, துளியும் விருப்பமின்றி சித்தார்த் கண்ணீருடன் அந்த இடத்தைவிட்டு அகன்றுவிட்டான்.

இதயம் பேசுகிறது

நிலவாய் ஒளிர்ந்த நாவல்!

மார்கழி குளுமையோடு தொடங்கி, கார்த்திகை பவுர்ணமி நிலவாய் ஒளிர்ந்தது மகேஸ்வரியின் 'தீயாய் வந்த தென்றல்'!

ஆர்.ஆர். உமா, செல்வமருதூர்.

பிரியா ஆரம்பத்தில் தீயாய் சுட்டாலும், முடிவில் தென்றலாய் எங்கள் மனதை வருடிவிட்டார்.

ம.பிரசாத், பாரதிநகர்.

நாயகன், நாயகி இருவரின் மோதலும், ஊடலும், கூடலும், காதலும் போதை கொள்ள வைத்தன.

பாலசுந்தரிமுருகன், சாத்தான்குளம்.

தேனானத் திருப்பங்களும், தெவிட்டாத விருப்பங்களும் கலந்து தென்றலாய் எங்களைத் தீண்டியது!

ஆர்.பிரேமாபாலன், மணலிவிளை.

கோடையில் குளிர்ச்சியை தந்தது நாவல். கவுதமின் தியாகத்தால் குடும்ப ஒற்றுமைக்கு வழி தந்தது சிறப்பு அம்சம்.

எஸ்.ஜே.ஜோதி, திருவானைக்கோவில்.

கதாபாத்திரங்கள் கச்சிதம்! தென்னிய... நீரோட்டமாக, அருமையா... மிளிர்ந்தது நாவல்.

எஸ்.எல்.பிர்சைமுத்... சிங்கப்பெருமாள்கோவில்.

நாவலின் இறுதியில் நல்ல திருப்பம் எதிர்பார்க்காதது கண்கலங்க வைத்தது.

சி.எம்.சம்பத்குமார், புதுடெல்லி.

ஏப்ரல் முதல் தேதி அன்று 'ஏப்ரல் பூல்' விளையாட்டில் ஈடுபடுபவர்களின் செய்கை எவ்வளவு தவறானது என்பதை வாசகர்கள் மனதில் நன்கு பதிய வைத்ததற்கு பாராட்டுகள்!

கோ.கிருஷ்ணமூர்த்தி, சென்னை.

துணுக்குகள், கவிதைகள் அனைத்தும் மணம் கமழும்படி உள்ளன.

ஜே.விக்கிரமாதித்தன், ஜேடர்பாளையம்.

அட்டையில்:

நடிகை மதுமிதா

நாவலைப் படித்துவிட்டு, உங்கள் கருத்துகளை எழுதி அனுப்புங்கள் முகவரி: இதயம் பேசுகிறது, "ராணி முத்து"

MITHRAVINTHA